

TEXTY PÍSNÍ 2

2005

www.andele-nebe.cz
www.vesmirni-lide.cz

DOPORUČENÉ PÍSNĚ

SOUVZTAŽÍCÍ S INFO SVĚTELNÝMI, DUCHOVNÍ RŮST

Texty písní i hudba je z větší části dodána našimi Vesmírnými Přáteli, aby tak lidem dodávali aktuálního duchovního povznesení a impulsy, k řešení lidských problémů v životě na planetě Zemi. Mají často hluboký duchovní význam, jen je třeba jej rozkrýt.

(202)

DIVADLO ŽIVOTA – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

Někdo je McBath, někdo král Lear
někdo má masku a někdo jen knír.
A dívky rády hrají Ofélie
princezny s hvězdou na čele.

V každém z nás v sedmnácti Hamlet žije
a přiznejme si přátelé
své role, i když nejsou kladný
a vzpomeňme si taky na dny
kdy hráli jsme si na hrdiny.

Dnes je z nás Harpagon či Chlestakov
a bojíme se vlastní viny, bojíme se vlastních slov.

R : **Režisér čas uprostřed největší scény**
která má jméno planeta Země
vybral si za herce muže a ženy
vybral si za herce každého z nás.

Státníci hrají malý kluky a malí kluci státníky
a slabí zobou silným z ruky
hlupáci hrajou básníky.

Někdo z nás hraje bez přetvářky
někdo za slzou nebo nářky
si koleduje o potlesk.

Opilci na rozhraní rána
myslí že vtip je jejich král
hrají si proto na Cyrana
výčep je divadelní sál.

Blázní si hrají na dvě sochy v parku.
Někdo káže jako Mistr Hus
někdo zemře jako Jana z Arku
někdo zmlkne jako blues.

R

Někteří hrají podle nápovědy
a jiní mají plnou hlavu vědy
a jsou jen číslicemi rovnici života
kde neplatí že 3 a 2 je 5.

Já hrál vždy jen Dona Quichota
a díky snad tomu jsem poznal svět.
Svět kolombýn a harlekýnů.

Tak jako viděl Pierote **svět světel i svět stínů**
Kde hrálo se vždy o život.

R

(203)

SVĚDOMÍ – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

V hlubinách očí tvých tam kdesi **pramení**
ve chvíli zrození mé i tvé **svědomí.**

Obléká tvou tvář **do něhy, do hněvu**
do šatů z úsměvů – **svědomí.**

R : **Svědomí, svědomí málokomu zavoní**
když tak oknem za noci
na návštěvu vstoupí.
Svědomí, svědomí někdy hladí jindy zabolí
v duši mé, v duši tvé. Svědomí.

Když tak někdy sedím sám
o mnoha věcech přemítám
vynoří se náhle ze tmy
jako stín svědomí.

Špatný sluha, **dobrý pán**
navždy nám byl do vínku dán
v duši mé, v duši tvé. Svědomí.

R

R

(204)

PANE MŮJ – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

Pane můj který to vše vidíš
tohle mne trápí - ten **svět plný lží a smutků**
snad tvé oči nevnímají ?

Pane můj který to vše vidíš

tohle mi stačí
dobře vím že smutky přejdou
jak když housle doznívají.

Pane můj který to vše vidíš
tohle mne bolí - ten **svět plný lží a smutků**
to mé oči vnímají.

Těším se už na nové dny
které snad přijdou a zazpívají
na oči tvé jak Slunce a vítr
světlo něhy rozdávají.

Chvilí tiše zpívám jak noční hvězdy zpívají
den a noc se v písních mých jak v životě **střídají.**
Pane můj který to vše vidíš
tak tohle mne trápí – ten svět plný lží a smutků
proč tvé oči nevnímají ?

(205)

NOVÝ SONG – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hrubeš.

V království světů nadzemských
fontána věčné Lásky prýští
v zemích bílých nadoblačných
brána Zlatá vítá vše příští.

V říších všech ryzích nebeských
vodopád světelný tryská
v zemích bílých těch nadzemských
si STVORITEL Nový song píská ...

V království těch sněhobílých
zářivá hvězda všem svítí
v zemích ryzích andělských
světí se Láskou všech – bytí.

Nový song nové síly
prolíná Temno dní
Nový song nové síly
poselství LÁSKY zní
v ZÁŘI zní.

(206)

ZÁZRAKY PROUDÍ – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hrubeš.

Vůně nových Dálek sílí
osud se Láskou rozvíjí
Láska jak růže rozkvělá

uprostřed věčného léta.

Pro stoupající moře touhy
je okamžik chvílí tak dlouhý
v srdcích proudí žhavé síly
v nitru pálí žáry víry.

Slunce Nový Zrod přináší
do NEBE vzhůru svět vnáší
v Srdcích NOVÁ VÁŠEŇ pálí
v duších proudí Bílé žáry.

Vůně Nových Výšek sílí
osud se touhou rozvíjí
Láska jak Orchidej vzkvétá
uprostřed Zlatého léta
ZÁZRAKY PROUDÍ.

Démanty Lásky
srdce povznášejí
do oblohy Lásky
zázraky proudí.

Poklady Lásky
světy vynáší
na oblohu Lásky.

(207)

ARCHANDĚL SPÁSY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Jak křišťál průzračný
jak okamžik zázračný
naděje zasvítí jako jarní kvítí
tak jak démant převzácný.

Jak křišťálová studánka
jako z Arku Johanka
naděje zasvítí jako vzácné kvítí
jak vyluštěná hádanka.

Jako křídla motýlí
jak zlatá roucha pro víly
zasvítí jak touha křišťálová Láska
jak rubíny a safíry.

Jak drahý dopis ze schránky
jak malé svaté altánky
naděje zasvítí jako vzácné kvítí
jak první dětské říkanky.

Zář Světla hlásí narození Krásy

Zlatou Bránou vchází Král Spásy.

**Zář Světla hlásí zrození Krásy
s Láskou přichází Archanděl Spásy.**

(208)

SANTA MARIA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Na obloze Hvězda letí jak zlatý šíp
za ní letí třpyt staletí jak bílý sníh
kometa hlásí toho, co smyje temný hřích
ze světa zbloudilého - kde zmizel jasný smích.

Paprsky slunce prozáří slz krupěje
modrý třpyt doprovází zrod naděje
kometa hlásí toho - co znovu přichází
smýt hříchy ze světa plného nesnází.

SANTA MARIA se svým Synem vchází
do světa zemdlelých stínů.
Santa Maria se svým synem **září**
světem propadlých splínů.

SANTA MARIA se svým synem **vítá**
naději Hvězdy třpytící
Santa Maria se svým Synem smývá
Temnotu **Silou zářící.**

(209)

HOLČIČKA NA MĚSÍCI – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Holčička na Měsíci
vypustila světlici
aby viděla na Zemi
kde měla svoje zázemí.
Světlici vypustila
Zemi však neviděla.

Tam, kde měla svoje zázemí
světlici vypustila
Zemi však neviděla.
Tam, kde měla svoje zázemí
viděla že už nic není ...

**Za srdce chytila se
aby neztratila se
plamen srdce jí byl svící
holčičce ve Tmě ve Světle věřící.**

Naděj v srdci rozsvítila
aby se ve Tmě neztratila
srdce jí bylo světlicí
holčičce ve Tmě - ve Světlo věřící.

Holčička na Měsíci
je i ve Tmě věřící
že tam, kde ztratila zázemí
jednou bude život - jak býval
na Zemi ...

Světlo převzácné zářící
buď světy nové tvořící
Světlo Láskou Nebes pálící
buď světy ŽIVOTEM SVĚTÍCÍ !

(210)

LADY PRIMAVERA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Hromobití do NOVÝCH proudů pozvednutých kódů žití
duní otřeseným PROSTOREM, ČASEM chiméry Bytí
šlehající karmínové plameny NOVÝCH sluncí vášní
splétají do nových kódů bytí Ohniví Andělé Strážní.

Moře azurových obloh běsní uragány supra-extáze
oběžné dráhy světů řadí se do nové Metanic-fáze.

Zářící Lady Primavera letí na bílém oři prostorem
světí všechny Světy proudy Lásky - nasazuje Sluncím zlatý Diadém
nástroje ryzí nebeské ladí Múzy tryskajících infra-sfér
Andělé strážných světů zakládají agentury nových dnů - afér.

Lady Primavera do světů ohnivě šípy Amorů míří
omámené komety v ohni paprsků v krizi center víří
nastává doba zrychlujících rotujících dimenzí horkých nad-světů
doba úrody Kosmické zahrady a jejich převzácných květů.

Krystalové proudy nevinnosti vznášející se jako chmýří pampelišek
aspirující Naděje procitajících životů míří do centra výšek ...

Lady Primavera - diamant Nového žití
Lady Primavera s drahokamy Světů ryzích
Lady Primavera - démant Obrození žití
Lady Primavera s drahokamy Světů ryzích.

Svítlí, Láskou svítí
Svítlí v DÁL.

(211)

KRÁL SLUNCE – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Zlaté vlasy Slunce zdobí Modrý svět
zlatý odraz v tuňce světlí ledňáčeků vzlet
zlatá hvězda třpytí se zlatý kříž v ní tyčí se
zlaté proudy světem letí
SLUNCE KRÁL svolává své děti.

Zlatá hvězda září po vládách zlých temnot
zlatý jas vychází z Vesmírných útrob
zlatá hvězda třpytí se zlatý kříž v ní tyčí se
zlaté proudy světél letí
král svolává své děti.

Zlaté oči krále hřejí Láskou svět
král chrání neustále svých zlatých dětí vzlet
zlatá hvězda své děti.

Filius Jesus Sanctus
Filius Liberator
Filius Benedictus
Filius Benedictus Jesus
Filius Liberator Sanctus.

SVÍTÍ NADĚJE z dále
král Slunce světem září
Láskou srdce zapálí
Láskou všechno prozáří.

Svítlí naděje z dále
král Slunce v srdcích září
Láskou světy rozpálí
Láskou Temno a chlad prozárí.

(212)

ÓDA NA LÁSKU – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Zapal žáry v srdci mém
ohnivými proudy
zapal žáry v srdci mém
Světelnými proudy - co dýmanty hvězd žhavé pálí.

Zapal žáry v nitru mém
Slunečnými proudy
zapal ohně v srdci mém
vášnivými proudy - co perlami
hvězd žhavé pálí.

Svit' nám, LÁSKO, jako Slunce
bud' majákem zářícím

ved' nás Světlem z Temna pekel
pevně vzhůru mířícím.

Žhavým svým plamenem, Lásko
rozžehni všem v srdcích žár
vášni ryzí obejmi svět
ved' nás všechny stále dál.

Svit' nám, Lásko, jako hvězdy
bud' pochodní zářící
ved' nás Světlem z Temna PEKEL
pevně vzhůru mířící
žhavým plamenem, Lásko,
rozžehni všem v duších žár.

Lásko, obejmí celý svět
ved' nás všechny stále v dál.

(213)

Z – MOTEL ROSETTA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

V motelu Barbarosa hvězd elita schází se
Andělé s houfem čertů v recepci hlásí se
v motelu Barbarosa u Hvězdného portálu
Andělé a čerti mají slety
v intra-galaktickém baru.

V motelu Barbarosa ráj s peklem druží se
po schůzování o osudech Světů
dýmka míru taví se ...

V křišťálovém zrcadle osudů
světy svorně zkoumají
vhodné vchody v mega-síti časů
pro své akce hledají ...

V motelu Barbarosa ráj s peklem mísí se
v motelu Barbarosa ráj s peklem druží se
v motelu Barbarosa ráj s peklem schůzuje
v motelu Barbarosa svatba se plánuje.

V motelu Barbarosa ráj s peklem žení se
v motelu Barbarosa svatba teď slaví se
v motelu Barbarosa Andělé s čerty jsou
v motelu Barbarosa slaví teď svatbu svou.

Neobracej hlavu zpátky - čas tě změní v solný sloup
neprobírej staré hádky.

Ted' a tady je Tvůj osud
K VYSTŘELNÍ BUĎ PŘIPRAVEN

od té chvíle co je teď a tady.

Kámen Rosetta letí do světa - **S.O.S. tiká**
Nová Zem vzniká ...

Za patami fučí meluzíny
za patami šlehá plamen pekla
za patami honí noci STÍNY
ZA PATAMI HUČÍ zaklínadla vleklá.

V motelu Barbarosa
ráj s peklem mísí se ...

(214)

LÁSKY ZLATOVLÁSKY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Zlatovláska září slunečnými oltáři
Světům v LÁSCE stvořeným
ve své Lásce ryzí Slunečnou svojí přízí
protkává žití dechem zlatým.

Na dlaních Zlatovlásky SLUNEČNÍ RYZÍ LÁSKY
víří v touze motýlí král
v očích má otázky v jakých tónech jsou sázky
v písních Soudů - kde zní jeho chorál.

ZLATOVLÁSKA pouze usmívá se dlouze
v jejím žáru mění se král
z motýlích tónů králi kouzlí stříbrná křídla
motýl **Láskou se ANDĚLEM STAL ..**

Zlatovláska září SLUNEČNÝMI OLTÁŘI
vílám všem zlatá roucha přede
zlatovláska **žhoucí Láskou září planoucí**
s ANDĚLY všemi světy vede.

Lásky Zlatovlásky Lásky zlaté
proudí jak zlaté řeky - záře zlaté
Lásky zlatovlásky LÁSKY ZLATÉ
proudí jak ZLATÉ ŘEKY záře zlaté.

(215)

STŘÍBRNÍ PTÁCI – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

V dáli blýská se na časy
mění se Zemské počasí
ze studeného chladu kouří se
sezóna nová blíží se.

Moře stoupá do tůní oblohy
čas si vybírá minulé zálohy
řeky se hlásí do ráje
který otvírá modré háje ...

Řekni mi, dobo, jak se cítíš
zbavená závojų iluzí
nachovou barvou studu svítíš
šaty berou ti tví druží ..

Řekni svému odrazu zrcadel
že podobu novou ti nesou
lesknoucí se roje letadel
co muziku KÓDŮ s sebou vezou ...

Stříbrní ptáci z dálky se vrací
na Zem se snáší
stříbrní ptáci v žáru vibrací
dar přináší
stříbrní ptáci z Výšek se snáší
jak bouřky burácí
stříbrní ptáci Temno poráží
zář navrací.

Stříbrní ptáci po cestě své dlouhé
zpět se vrací
stříbrní ptáci z dráhy předlouhé
na Zem burácí.

Stříbrní ptáci z Dálky se vrací
na Zem se snáší
stříbrní ptáci v Žáru vibrací
dar přináší.

(216)

POSELSTVÍ HVĚZD – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Láska Nebeská posílá poselství
všem ztraceným těm národům svým.
Svatá LÁSKA NEBESKÁ vysílá poselství.

Ztraceným všem zbloudilým svým dětem
Láskou oheň v srdci pálí
žhavou láskou oheň v duších sálá
žhavou láskou oheň v srdcích pálí
PÍSEŇ LÁSKY NEBESKÉ
zní jak chór.

Žár ten Nebeský - Andělé Plamenní nesou
všem těm zbloudilým svým dětem
žár ten ohnivý - Andělé Svaté Lásky nesou.

všem těm zbloudilým národům ..

Vášní Láska v srdcích pálí
žhavou vášní Láska v duších sálá
žhavou vášní plamen v srdcích pálí
vášní LÁSKY Nebeské.

ŽHNE – HVĚZD – ŽÁR
Hledej svůj domov ryzí
cestu pravou srdcem svým
hledej domov svůj ryzí
rájem svým ztraceným
RÁJ SVŮJ – Ráj.

Kódy NOVÝCH CHÓRŮ Nebeských nesou
své POSELSTVÍ všem ztraceným svým dětem
záře Nebes šíří svojí Lásky poselství ztraceným
všem zbloudilým národům.

Láskou oheň v srdci ... chór

Síla Nebeská plní záři svojí Lásky zbloudilé
své ZTRACENÉ NÁRODY
proudy žhavícího Slunce LÁSKY - Poselství
nesou své všem ztraceným svým dětem.

Vášní Láska v srdcích ..... žár

Hledej svůj domov ryzí ....
rájem ztraceným.

Najdi svůj domov ryzí
srdcem ČISTÝM toužícím
NAJDI DOMOV svůj RYZÍ
labyrintem bloudícím.

(217)

EN – RA – EL – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George
Hrubeš.

Dej nám sílu jít za Světlem
dej nám sílu jít Temnem
dej nám sílu jít za Světlem
dej NÁM žáry LÁSKY NEBESKÉ
CHRAŇ NÁS ŽÁRY své Lásky.

Ved' nás žáry své Lásky
spas nás žáry své Lásky Nebeské.

Dej nám víru jít za Světlem
dej nám víru jít i Temnem
dej nám víru jít za Světlem

dej nám plameny Lásky Nebeské
chraň nás žáry své Lásky ...

Jako maják v moři bouří - **ved' nás Lásko žhoucí**
jako svíce poslední - **hoř nám Lásko planoucí**
jako Slunce Sluncí - **rozjasni nás Lásko vroucí**
jako HVĚZDA BETLÉMU - **ved' nás LÁSKO horoucí.**

... **přikryj nás Láskou**
... **zahřej nás Láskou**
... **zahal nás Láskou**
... **chraň nás svou Láskou.**

Dej nám **MOUDROST JÍT za Světlem**
dej nám moudrost jít i Temnem
dej nám moudrost jít za **SVĚTLEM**
dej nám ohně své Lásky Nebeské
CHRAŇ nás žáry své Lásky ...

Dej nám odvahu jít za Světlem
dej nám odvahu jít i Temnem
dej nám odvahu jít za Světlem
dej nám záři své Lásky Nebeské.

(218)

NA KŘÍDLECH LÁSKY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Chór Andělský vás svolává
do Nového Světla vstaňte
do zlaté záře vzhůru povstaňte
do hvězdných Nových cest
vzlet'te VZHŮRU na křídlech.

Na křídlech Nebeské Lásky
Lásky vzácné NESMÍRNÉ
zlaté Lásky Vesmírné.

Let'te vzhůru jak z mříží
vzletí ptáci
let'te vzhůru jako sokoli bílí
do Nových výšek a do Nových žárů
vzlet'te na křídlech LÁSKY
do Nových Výšek a do SLUNCÍ ŽÁRŮ
vzlet'te na KŘÍDLECH LÁSKY !

(219)

ČASY SE MĚNÍ – zpívá: Marta Kubišová.

Sem pojd'te blíž lidé, dny i týdny jdou
a mraky se toulaj a vlny se dmou,

a spustí se déšť na čtyřicet dní
prší a záchrany není
**musíš plavat nebo skončíš jak těžký kamení,
každý ví - časy se mění.**

Jsi básník a píšeš o **tajemství snů
a vidíš tak dál až do konce snů.**
**Bydlíš v propasti slov a na poušti vět,
znáš podstatu lidského dění,**
jednou jsi ztracen, zítra patří ti svět,
každý ví - časy se mění.

Jsi politik, jsi státník, jsi císař a stát,
víš kolik je zemí tak tolik je vlád.
A kolik je států tak tolik je měn
a peníze znamenají jmění
ten kdo je má může být zítra okraden,
každý ví - časy se mění.

Tátové a mámy přistupte blíž,
jsme vaše děti a s dětmi je kříž
zlobíme od mala nechcem jít spát,
ted' ke spaní vhodná chvíle není.
Je za pět minut dvanáct a čas nechce stát,
každý ví - časy se mění.

Jsme mouchy, nic víc a pavouk je čas,
ten do sítě vteřin ted' polapil nás.
Je jemná jak mech a tenká jak vlas
a nikde z ní úniku není.

**Do denního spěchu zní přísloví hlas,
každý ví - časy se mění.**

(220)

STARÝ PŘÍBĚH – zpívá: Spiritual Kvintet, text a úprava: Jiří Tichota.

Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

R 1 : Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

R 1

R 2 : A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít.

R 1

R 2

R 1

**Až první krůček bude jednou za náma
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.**

R 1

**A tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže.**

R 1

R 2

R 1

R 2

R 1

(221)

BIM BAM – zpívá: Spiritual Kvintet, text: Dušan Vančura, úprava: František Nedvěd.

Hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
jasná noc nad Betlémem vstává.

R : Tichounce tam hráli na zvonky si zvonili bim bam.
Přišli lidé záhy, povídaj a chodili sem tam.

Ó jak se máte
ó proč se ptáte.

Tichounce tam hráli
na zvonky si zvonili bim bam.

Chlévy dítě jako z růže květ
chlévy dítě jako z růže květ
chlévy dítě jako z růže květ
králové vzdávají mu díky.

Látky, šperky radost pohledět
látky, šperky radost pohledět
látky, šperky radost pohledět
k tomu datle a čerstvé fíky.

R

Tichounce tam hráli na zvonky si zvonili bim bam.
Přišli lidé záhy, povídaj a chodili sem tam.

**K ránu všichni tiše usnuli
k ránu všichni tiše usnuli
k ránu všichni tiše usnuli
k jejich štěstí či k jejich smůle.**

Hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
pokoj všem lidem dobré vůle.

R

(222)

VYHNÁNÍ Z RÁJE – zpívá: M. Voborská.

Byli jsme vyhnáni z ráje
pro jedno jablíčko snad padaný
vypráví biblická báje
hledání napospas vydání.

Tisíckrát jsme viděli zázrak
jak z povzdálí rodí se svět kolem nás
stačil však k úniku náznak
že by se dalo žít líp a snáz.

Teď jsme si cizí, slepí a sami
v růžových brýlích jen marníme čas.

**Co nás to trápí – zrady a klamy
stejný díl viny je na každém z nás.**

**Kam se jen poděla láska
choulí se strachem a pošlapaná
co znamená další vráska
do sítí lhostejných lapení.**

**Otázky kladu, mozaiku skládám,
odpověď odnikud nepřichází.**

**Možná jen tuším nebo snad hádám
jestli tím soumrak náš nenadchází.**

**Budeme vyhnáni z ráje
projdeme přes řeku zapomnění
zůstane po nás jen báje
s jablkem had – nic se nemění
s jablkem had – nic se nemění
jablko, had – nic se nemění.**

(223)

IZRAEL – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Já tisíckrát se nebe ptal
kde jen Bůh má kde má dům
já tolik chtěl jsem rozumět

všem těm Jeruzalémům.
Já tolik chtěl jsem rozumět
všem těm Jeruzalémům.

R : Kde leží kde je Galilei a kde se v kádi chodí pít
tam někde musí studna v poušti stát a kolem hezká Ráchel jít
tam někde musí studna v poušti stát a kolem hezká Ráchel jít.

Já tisíckrát se nebe ptal kde jen leží Izrael
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl.

R

Já tisíckrát se nebe ptal a zahlédnout jsem chtěl
aspoň bílé plátno co měl on, jenž z hrobu odešel
aspoň bílé plátno co měl on, jenž z hrobu odešel.

R
R
R

(224)

ODPUŠŤ – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Nesplněný sen mi do pokory schází
přesvědčený vírou v pokání.
Do odpustků sáhl jsem jak chvilka z neuznání
sám sobě věřit chtěl jsem pojednou.

R : Odpust', však ty víš, jen den mi k noci schází
jen důvod hledat víc teď chvíli jen.
Z nesnází a dnů kdy bolest duši zkazí
přestal jsem věřit chtít v tvé jméno jmen.

Otevřu teď tvou, tvou knížku pravd a slibů
kdybych jenom měl, měl sílu víc si vážit slov.
O lásce a dnech, tvých věčných požehnáních
a že u mě jsi a já nevěřím v tvůj osud.

R
R

Odpust', však ty víš.

(225)

FILIPOV – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Znám na severu země starý dům a na něm kostel.
A ať se vám to možná nebude zdát prostě je to tak.
Ne já nevěřím na zázraky asi jsem jiný.

Ale v té vesničce se cosi stalo a pak přijížděli všichni, i rabíni
a koukali jak je to možné.

Tam žila dívka krásná jak lístek kdy z jarem vypučí.
A právě ta prosila celé dny Boha o pomoc.
Nemoc ji přitiskla na lůžko a věci poslední zdály se tak blízko.
A k té přišla jednou v noci znenadání panenka Marie.

R : Filipov, Filipov, ta **láska** snad **Boží**
kdo jiný by to děvče na horách jen vírou uzdravil.

Mazal jsem tam jednou s přítelem, bylo mu těžko.
A ani auto nestačilo spěchat.
Co všechno já si přál.
A pokleknul jsem v domku na kámen.
A hladil prsty destičku s nápisem.
Že ode dneška abych věřil že všechno trápení že bude lepší.

R
R
R

(226)

DOPIS DO NEBE – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Přišla chvíle kdy déšť smutných myšlenek bloudil
spíš než smutných spíš pravdivých jen.
Něco těžké jako svědomí ono to svědomí je.
Dopis do nebe, velké pravdy a hřích.

Černý tabule mraků a bílý světýlka hvězd.
Modrý zákony lidství a právo a čest.
**Všechno uvnitř je psáno a dáno na pospas všem,
jenom odplata patří jenom mě jen.**

R : Tak mi odpusť když můžeš, já vím – musím jen chtít.
Jestli sliby chceš, zkusím co uměl bych být.
Snad ti zůstanu věrnej až budu utíkat z cest.
Až pravda nad láskou bude chtít vést.

Přišla chvíle kdy **odraz tvoří průzračné já,**
kdy se vymlouvat nejde, říkat co se jen zdá.
I ty nejzazší kouty myšlenek kdo líp kdo zná,
zoufalost úniků napomáhá.

R
R

Tak mi odpusť když můžeš, já vím.
Tak mi odpusť když můžeš, ne nevím.

(227)

CHODCI NEBO POUTNÍCI – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Kam nás vede tahle cesta zakončená obzorem.

Chodíme tu jenom sem tam nebo jen tak putujem.

Kam nás vede tahle cesta k obzoru se kroutící.

Jsme tu na ní jenom chodci nebo také poutníci.

Chodci nebo poutníci.

Chodci nebo poutníci.

Všichni šlapem tuhle cestu k obzoru se kroutící.

Kdo chce pomník zaživa ať se dobře podívá.

Každý máme cestu stejnou co se blátem kroutívá.

Kam to nese tahle řeka bílou pěnou přejejí.

Malé papírové loďky jakou mají naději.

Některé z nich plují rovně, jiné bloudí ve víru.

Ale rozmočí se všechny protože jsou z papíru.

Ať už plujem nebo jdem,

ať už nechcem nebo chcem.

Všichni sejdemo se jednou za dalekým obzorem.

Chudí nebo bohatí,

chudí nebo bohatí,

hlavně ať na téhle cestě nikdo srdce neztratí.

(228)

ČERNOBÍLÝ FILM – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Černobílý film mám raději než barevný,

černobílý film to je dlouhá řada všedních dní.

Ve věčném kině život se černobíle promítá

a nahoře pan promítač černou i bílou počítá.

Ten moudrý pan má léta a nenechá se oklamat,

černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát.

R : Ve věčném kině život se denodenně promítá

a nahoře pan promítač všechno spravedlivě spočítá.

Pan promítač má léta a nenechá se oklamat,

černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát.

R

(229)

O NADĚJI – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text: M. Fahrner, hudba: Petr Ulrych.

R : Tichouňkou píseň o naději

zpívají dívky když všechno opouštějí.
V očích slunce co pálí do závějí.
Píseň o tichu, **píseň o naději.**

Tuším že budu tančit až do smrti
mezi kopyty co všechno rozdrť.
A i když se to po nich nežádá
zvednou střevíc a hodí ho za záda.

R

A na pár vteřin stanou na prahu
snaží se ze všech sil mít odvahu.
Bud' přejít k lidem pustou dálavu
anebo zlomené zpívat u splavu.

Ted' rostou a na konec odcházejí
často stihnou jen dýchnout do závějí
Ale světem zní dál píseň o naději,
píseň o tichu, píseň o naději.

(230)

JEDEME DÁL – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Pánové, doba sklonků vymknutá jak pominutá šílí
a přesto uchopíme širák svůj a odhodíme dál.

S elánem a noblesou nás naše herky ponesou,
nepůjdou krokem, zas vnutíme jim cval.

Zkusíme dělat víc než můžem,
nedat na vrásky staré kůže,
nenaříkat nad tím co nám život vzal.

Opona dál letí vzhůru, to jenom malověrným padá
a cestou nebo necestou jedeme dál.

R : Jedeme dál,
jedeme dál,
jedeme dál,
my jedeme dál,
jedeme dál močálem pevným okolo bílých skal.

R

Pánové na koně a do střehu,
a pro lásku a pro něhu
vzdor otylosti lůzy těla sklon.

A dveře citů léta zavřené
se najednou zas rozlétnou
a srdce v hrudi zazní jako zvon.

Zkusíme dělat víc než můžem,
nedat na vrásky staré kůže,
nenaříkat nad tím co nám život vzal.

**Opona dál letí vzhůru, to jenom malověrným padá
a cestou nebo necestou jedeme dál.**

R : Jedeme dál,
jedeme dál,
jedeme dál,
**my jedeme dál,
jedeme dál močálem pevným okolo bílých skal.**

(231)

MODLITBA – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych, J. Skácel.

**Pane ať si stéblo trávy nebo obyčejný list,
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst.**

R 1 : **Prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,
ať vědí že se učím a že nic neumím.**

R 1

**Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru.
Když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru.**

R 2 : **Ať mi stačí dohlédnout na obzor který si mi dal,
ať se smírím se vším co si mi kdy vzal.**

R 2

**A dej mi sílu snášet pokorně co změnit nemám sil.
Odvalu bych to nač stačím, na tomhle světě pozměnil.**

R 3 : **A také prostý rozum, který vždycky správně rozezná
co se změnit nedá a co se změnit dá.**

R 3

(232)

**JEŠTĚ SVĚTU ŠANCI DEJ – zpívá: Helena Vondráčková, text: Zdeněk Rytíř, hudba:
Karel Svoboda.**

Když dvacet dětí půjde na výlet
a najednou strom naleznou.
Ten strom co kvete víc než dvě stě let,
tak společně ho obejmou.

Do dlaní dej ten strom,

**bez ptaní, s pokorou
s tvou úctou a láskou.**

**R : Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád.**

R

**Za patnáct let už končí století
a jak se dívám na ten svět.
Možná že schází mu jen obětí,
tak co to zkusit právě teď.**

**Do dlaní dej ten strom,
bez ptaní, s pokorou
s tvou úctou a láskou.**

R

**Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád jak já mám.**

R

**Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád,
mít rád, jako já.**

(233)

SOUDNÝ DEN – zpívá: Spirituál Kvintet, úprava a český text: D. Vančura.

**R : Zdál se mi sen o poslední pouti
zdál se mi sen, že se nebe hroutí
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.**

**Kam běžet mám, slunce rychle chladne
kam běžet mám, měsíc na Zem spadne
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.**

**Stůj, nechod' dál, času už je málo
stůj, nechod' dál, míň než by se zdálo
stůj, nechod' dál, otevři se skálo
v ten soudný den.**

**Pán tě zavolá, má pro každého místo
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.**

**Soudí, soudí, pány, slouhy
soudí, soudí, hříšné touhy**

soudí, soudí, výčet pouhý.

V tom se probudíš, to byl jen sen
v tom se probudíš, to byl jen sen.
jen pouhý sen.

R

(234)

VLÁČEK – zpívá: **Spiritual Kvintet**, úprava a český text: **J. Tichota**.

**R : Už můj vlak v dáli duní
už můj vlak v dáli duní.
A já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.**

R

R

**Kdyby vítr vál, já tmou musel jít,
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.**

A i kdybych se bál jak můžeš na to přijít
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

R

Když Lazar ležel chromý
On řekl „vstaň a chod“,
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

**Ať bijí blesky, hromy,
ať potápí se lod'
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.**

R

**Už můj vlak v dáli duní
už můj vlak v dáli duní.
Já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku mám.**

**Už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí.**

R
R

(235)

JÁ SE TĚŠÍM DO NEBE – zpívá: Spiritual Kvintet, úprava a český text: D. Vančura.

Já se těším
já se těším.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Zapřahejte pojedeme do daleka
kočárem vrzavým.
Uvidíte co nás všecko v ráji čeká
kočárem vrzavým.

R : Já se těším do nebe
já se těším do nebe.
Aleluja do nebe
pojedeme kočárem vrzavým.

Čistá kuchyň a čistý nádobí ... kočárem vrzavým
A hlavně všeho velký zásoby ... kočárem vrzavým
Rajská hudba v rajský zahradě ... kočárem vrzavým
Jé rajská šťáva teče po bradě ... kočárem vrzavým.

R

Stůjte při mně všichni svatí ... kočárem vrzavým
Ať tam cent jako dolar platí ... kočárem vrzavým
Nejistota cloumá duší mou ... kočárem vrzavým
Jestlipak tam hezký holky jsou ... kočárem vrzavým

R

Na Zemi jsem zkusila jen samý trápení ... kočárem vrzavým
V nebi se má bída v radost promění ... kočárem vrzavým
U nebeský brány nevěřím svejm vočím ... kočárem vrzavým
Zrezavělej zámek a klíčem neotočím ... kočárem vrzavým

Já se těším domů
Já se těším domů
Aleluja domů,
Pojedeme kočárem vrza.. vrza.. vrzavým.

(236)

MILENCI V TEXASKÁCH – zpívá: ?, text: V. Blažek, hudba: J. Bažant, J. Malásek, J. Hála.

Chodili spolu z čisté lásky
a sedmnáct jim bylo let.
A do té lásky bez nadsázky

se vešel celý širý svět.

Ten svět v nich ale viděl pásy
a jak by mohl nevidět.
Vždyť horovaly pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli
za noci silných úkladů.
Ti dva se spolu oženili
bez požehnání úřadů.

Ať vám to je či není milé
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé
měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé
pro život hledat jízdní řád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou
se spolu octli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou
kéž na trati se neztratí
kéž na trati se neztratí.

(237)

DALEKÁ CESTA (?) – zpívá: Karel Gott.

Má daleká cesto
kůl tepe tě do kamene.

Vím, jsi samý šrám, jsi samý prach
až někdy mám o sebe strach
že jdu tak sám.

Tvůj prach mi však přesto
pár šťastných dnů připomene
dnů kdy jsem tu stál, mrňavý kluk.
V prachu si hrál, bylo mi fuk
co bude dál.

Tma kolem nás obou šerech dní hřmí
ta mé jizvy s tvými navždy smíří.

Má daleká cesto,
vím, že končíš u pramene
tam tak jako dřív najdu svůj klid.

Co budu žít, chci věčně jít

ve prachu tvém,
kam, to už víš.

Nocí a dnů

**ke Slunci blíž
ke Slunci blíž
ke Slunci blíž.**

(238)

VOLÁNÍ HUSÍ (?) – zpívá: Milan Chladil.

**Když zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.**

R : Spoutej mě do lasa svých plavých kadeří,
uvaž mě na řetěz těch zlatých loken,
sliby a přísahy nech hlídat u dveří,
pevnou mříž úsměvů vsaď do tvých oken,
zazdi mě v polibcích, nešetři na maltě,
v loktech mě uvězni, rád přivyknou si
v tom šťastném zjetí stále bych líbal tě
a možná zapomněl rád co musí se stát.

Až zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.

R

Až zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.

R

(239)

SVÍCE HOŘÍ (?) – zpívá: Eva Pilarová.

Když svíce hoří, plamen smutek polyká
ve chvílích beznaděje k tobě utíkám.

**Alejí vzácných stromů pro radu tvou
do města vzácných domů zástupy jdou.**

V těch krátkých chvílích kdy noc se mění v dým
se srdcem v dlani jen k tobě odcházím.

**Do světa lásky, míru
kde Bůh je v nás
bez závisti a strachu
do světa krás.**

Slyším ten hlas
jen vstup do nás
do vzpomínek co odnes čas.

Ať neplatí zlé prokletí
prokletí nářku, tmy a zla.

**Za Světlo v nás
za tolik krás.
Modlím se zůstaň s námi dál.**

Slyším tvůj hlas
tak vstup do nás.
Pro tuto chvíli zastav čas.

**Nauč nás mít rád
nikdy neprohrát.
Moje lásky a dlaní co umí hrát.**

(240)

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

**Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.**

**Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.**

R : Podívej, jak málo stačí,
když do vázy natrhám
bílou nocí k milování
z hor divokej tymián.

**Dál za vozem, trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.**

R

(241)

SEJDEME SE V PÁNU – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

Jak se vám nahoře ze sametu líbí,
bývalí kamarádi z dalek nebeských,
stáli jsme pod hvězdami v zimě plný síly,
po tleskání ještě ruce hřejou,
jenom kde vzít kolem hlavy svatozář ?

R : Sejdeme se k ránu, sejdeme se po setmění,
**sejdeme se v pánu, kdo měl život rád,
a komu se zdává, že se dočká rozednění,
ten si ve snu dává o naději hrát.**

Rád bych ti holka z mraků nalil čistýho vína do hlavy,
anděl nám včera v nebi sbalil dva bágly na dvě lidský postavy,
nejsem hrdina ani blázen,
raděj padejme zpátky na zem,
než nám v té výšce udělí páni vyznamenání,
to bych se radši holka zabil, ještě nechci s tebou z kola ven.

R

To dobré, co jsi v létě prožil, ukládám do košíku pro tebe,
abys pod peřinou v zimě ožil, až povedou tě rájem do nebe,
nejsi hrdina ani blázen,
raděj vrať se mi zpátky na zem,
jsem tu bez tebe Dívčí kámen na holé pláni,
k rukám bys mi svoje tělo složil, samé hlouposti mi říkal jen.

R

(242)

OTČE NÁŠ – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

R : Pádem, volným pádem
mezi stádem nevěřících
můžem, zítra můžem
být jen stí - nem, Otče náš.

**My víme, dnes to víme
že nás víra ze dna sbírá
a když bída hojnost střídá
tvůj dech cítím, Otče náš.**

R

**Tvá záře, bílá záře
dává sílu velkým cílům
tváře, smutné tváře
zjasní láskou, Otče náš.**

(243)

ZEMĚ, ODKUD PŘICHÁZÍM – zpívá: ?, český text: Zdeněk Borovec, hudba: Gilbert Becaud (*píseň z filmu „Země, odkud přicházím“*).

Já zdáli přišel k vám,
z té země snů a bájí.
Píseň, to je vše, co mám
píseň, kterou snad i lidé znají.

Já zdáli přicházím
z té země dětských přání,
víc vám o ní nepovím,
zem, odkud přicházím,
bude mým tajemstvím.

Jen pojd', jen pojd' ty zaslíbená
nic ti nebrání, splní ti země má,
co si můžeš přát,
pojd' jen, lásko má, se mnou jedenkrát.

Svým druhům vzdáleným
dál o té zemi zpívám.

Víc vám říct neumím,
zem, odkud přicházím,
bude mým tajemstvím.

(244)

VŠECHNY BOLESTI UTÍŠÍ LÁSKA – zpívá: Marta Kubišová, text: Eduard Krečmar, hudba: Angelo Michajlov.

R : **Všechny bolesti utíší láska, přesto samotný neusínej.**
Všechny bolesti utíší láska, proto miluj a zapomínej.

I když dřeš bídu s nouzí, místo úspěchů jsi stále níž,
a strach ze zítřka ze sna tě vzbouzí,
s láskou po smrti nezatočíš.

I když ti vážnou plánu, všichni známí tě opouštějí,
láska znovu ti otevře brány, brány do snů a do nadějí.

Když se ti plány spálí a když nevíš kam jít a co chtít,
když ti svět ukradne ideály, ještě zkus jednou **pro lásku žít.**

R

(245)

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ – zpívá: Pavel Bobek.

Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá,
někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

R : Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R

Pak na patník poslední napíšu křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R

ved' mě dál, cesto má ...

(246)

MŮJ RODNÝ DŮM – zpívá: Pavel Bobek.

Bylo mi šestnáct let,
já znát chtěl svět,
náš dům byl jen mříž,
táta jen kýv, řek' máš svůj věk
tak pojd' chlapče blíž.

Do kapsy sáh a dal mi klíč,
Řek : cestu dál už znáš
Až poznáš svět a budeš chtít
kam se vrátit máš.

Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.
Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.
Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.

Pak přešel čas a můj strýc mi psal
a já **věděl dřív než jsem začal číst,**
že si Bůh tátu k sobě vzal.

Na vlak jsem sed, pak městem šel
a **dlouho bloudil tmou,**
ale když jsem vzhled
náhle jako stín tam stal přede mnou
můj rodný dům ...

R : Náš plot, rozbitá putna a pár holých zdí,
stará houpací židle, nikdo však neseseděl v ní,
byl tam cizí muž, na šatech prach, bílou přilbu měl,
klíč mi na zem spad a můj vlastní hlas náhle se chvěl,
to je můj rodný dům ...

Řek měl jste přijít dřív, už není čas,
raději běžte kousek dál.
Za pár dní tu bude nová trať
a ten dům nám v cestě stál.

Pak vyšlehl blesk a děsný třesk
z úst mu slova vzal, já dál tam stál a do očí
černý prach mi slzy hnál.

Můj rodný dům ...

(247)

POJĎ STOUPAT JAK DÝM – zpívá: Pavel Bobek.

Pojď stoupat jak dým.
Pojď stoupat jak dým,
až tam, kam jen ptáci mohou.

Plout po nebi jen,
výškou být opojen.
Jen své sny si můžeš vzít
tam kde vládne mír a klid.

Pojď.

Plout po nebi jen,
výškou být opojen.
Jako dým z mé dýmky **nebem pluj**
za sebou nech Zemi a smutek svůj.

Pojď.

(248)

ŘEKNI KDE TY KYTKY JSOU – zpívá: Marie Rottrová, text: Jiřina Fikejzová, hudba:
Pete Seeger.

R : Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

R

(249)

KDYBYCH MĚLA ASPOŇ KŘÍDEL PÁR (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Kdybych měla aspoň křidel pár
poznala bych výšek mráz i žár.

Svět by ležel u nohou mých
malý a náhle neznámý.

A tvůj tečkou jen
by se zdál.

Tam kde hvězdy bílou září z mou
expres mléčné dráhy míří tmou.
Píseň jeho zlatých kol
vítr vnáší do mých snů
oblohou jako šíp letí dál
dál dál.

R : Léta expres uhání mléčnou dráhou
ubíhá mléčnou dráhou ...
S námi si k nám vyzvání mléčnou dráhou
známý signál vyzvání mléčnou dráhou
bílou mléčnou dráhou ...

R

S námi když se loučí krátký den
já se stále oknem dívám ven.

Křídla trochu rozpínám
vznést se vzhůru toužím jen
expres svůj podle snů
dobře znám
znám znám ...

R

R

R

R
R

(250)

TO MÁM TAK RÁDA (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Loňský kalendář
jedna všední tvář
blouznivec či lhář, kdo ví ?

**Balík zázraků
spadl z oblaků**
jenže mu ublížil snad
ten volný pád.

Co je na střepy
už se neslepí
ptáčku půlnoční
jen křič.

Týdny proletí
z lásky století
zbyl mi tu na zdi tvůj klíč
a ty si pryč.

R : To mám tak ráda
to tedy mám moc ráda
ty kapky deště na římse
a chvíli v které dovím se
že odcházíš.

R

To okno slzy ronící
tvůj deštník jak jde ulicí
a na nároží zaváhá
a kráčí dál.

**Mlha za tebou
mlha před tebou
ještě i z mých snů
se ztrat'.**

To jsi celý ty
jako vyšitý
že rušíš mé kruhy dál
hej, kdo tě zval ?

**Čtu a nevím co,
jím a nejím co,
všechno stejnou chuť teď má.**

Lampy rozžaté

k čaji o páté
a přece všude je tma
jak se mi zdá.

R

Že vzpomínky mě zaplaví
když pohled tvůj mě pozdraví
pá ... lāvion ...

R

Jsem zlá jak zimní královna
a píšu slova varovná
že ze mě čiší již jen chlad
když to chceš znát.

Hudba laskavá
se mnou zůstává
teď když neslychám tvůj hlas.

Jsem tu v bezpečí
jen mi nesvědčí
že myslím na tebe zas
jak plyne čas.

R

Ten jed co vjel mi pod kůži
když spávala jsem na růžích
co z toho mám ?

To mám tak ráda
to mám, to mám tak ráda.

Mám z toho stíny na duši

a říkat se to nesluší
že kam se hnu tak za mnou stesk
se vkrádá a že tu nejsi strádám
kdo ví, snad tě mám ráda.

(251)

SKOŘÁPKY OŘECHŮ – zpívá: Marie Rottrová.

Skořápky ořechů
plují si bez dechu
s nákladem vzpomínek
na celý rok.

Škunery bez přídí
nikdo prý neřídí

sem tam jen kamínek
pohladí bok.

V domovském přístavu
byly i nebyly
čas jim vryl do těla
přítulnost chyb.

Ááá

Ještě je naděje
že je noc přiměje
cestou je naučit
i řeči chyb.

R : Zatím si po proudu cestu volí
od horských pramenů do údolí
z potůčku potok a z říčky řeka
kdoví co nás dva ještě čeká.

Skořápky ořechů
plují si bez dechu
s nákladem vzpomínek
na celý rok.

Škunery bez přídí
nikdo prý neřídí
sem tam jen kamínek
pohladí bok.

R

(252)

VEČEREM ZHÝČKANÁ (?) – zpívá: Marie Rottrová.

R 1 : Večerem zhýčkaná
za sliby provdaná
půlnočním kouzlům věrná
hvězdám upsaná.

R 2 : Samotou spoutaná
hříšná i prolhaná
myšlenku na tvou lásku
smutku prodaná
tichem vítána.
A čím dál víc
tmě napospas nechaná
a čím dál víc
půlnočním stínům napospas daná.

R 3 : **Za množinou přání leží nový svět**
však blíž je kytká na římse

mít navíc pár světelných let
tak vzdám se tepla svých dlaní.
Za množinou přání letí hvězdolet
až přistane tak dovím se
že všechno je stejné jak dřív
a já jsem zase dneska

R 2

R

R 3

R

R

(253)

LÁSKO (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Lásko čí nosíváš tvář
však **kdekterý lhář se ti vzdává.**

R : Kdo jsi lásko že odháníš pláč
že k nohám ti dám
svůj sen spáč.
Lásko jakou řeč znáš
že věřit tvým rtům nepřestávám
jako víno mě opíjíš zas
jen ve dveřích slyším tvůj hlas.

Kdybych já chtěla tisíckrát
dát ti sbohem navždy zamávat
jako poutník žíznivý
k tobě musí se drát.

Lásko čí nosíváš tvář
že **kdekterý lhář se ti vzdává.**

R

Lásko máš na sta jmen
jsi chlebem i těm
kdož se brání.

Věčná lásko ty přebýváš v nás
jak bez ustání žijem svůj čas.

Lásko, lásko čí nosíváš tvář
že **kdekterý lhář se ti vzdává.**

R

Lásko máš na sta jmen
jsi chlebem i těm
kdož se brání.

**Věčná láska ty přebýváš v nás
jak bez ustání žijem svůj čas.**

(254)

VODA (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Voda nasbírání z břehů jíl
tím žloutne v ní i déšť i světadíl.

Brod vzdálených náhle není znát
pak proud nám zkouší brát.

R : **Most co nám dálku břehů krátil
Láskou tolikrát
most co nám dálku břehů krátil
Láskou tolikrát.**

Slova stejná jsou ale nezmění
jak dá se dál
jak žít spolu vzdálení.

Úúú

Máš břeh, já svůj
blízkost pak můžeš mi lhát
pak voda může brát most.

R

**Voda pramen má
hluboko v nás
když začne téct
ten proud tak je tenký jako vlas
když začne růst.**

Óóó

To už má zchlád
to už má právo brát.

R

(255)

ŽÍZENĚ – zpívá: ?

Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
já **toužím celou duší dát živou vodu všem.**
Už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno **z řeky pravdy** pít.

R : Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu,
zmizí žízeň.

**Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.**

R

Jak vytékají zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky se ukrývá můj vzdor.
**Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.**

R

(256)

ZPÍVÁM PÍSNĚ Z VĚTRU HOR – zpívá: ?

Sem se vracím, tak měkkou travu náruč kopců má,
na nich spím, větrem voní,
o hřívách bílých koní se mi zdá, když tu sním.

Pak se brodím v řece,
kde mi přece každej kámen čapkou mechu kývá,
je tu stín a sladkou příchut' vermutů
ta stráň nad řekou plná kytek mívá.

R : Cár mlhy vítr protrhává
**a najednou všecko ve mně zpívá,
každej pór, já se šťastně směju,
cítím vítr z hor.**

Slunce mlhu rozčesává, obloha je jako modrej vor
hm a já zase zpívám písně větru z hor,
větru z hor, větru z hor.
A já zase zpívám písně větru z hor.

Rád tu bývám a poslouchám, jak vítr začne vát,
to mám rád, měkce hladí.
Na struny větve písně začne hrát, chci je znát.

Jak prospektor tu hledám zrnka zlatý,
který slunce rose dává hm,
já do dlaní je sbírám
a pak o bludnej kořen zakopávám.

R

(257)

CESTY TOULAVÝ – zpívá: **Michal Tučný**.

R 1 : Cesty toulavý,
já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písni vyprávím,
že dál mě vedou mé cesty toulavý.

Cesty toulavý,
na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mé cesty toulavý.

R 2 : Cesty toulavý,
jak za starých časů komedianti z poutí,
každý z nás to ví, že žádný cesty nejsou rovný,
že se kroutí a kroutí.

R 1

R 2

R 1

... že dál mě vedou mé cesty toulavý.

(258)

ACH, NENÍ TU, NENÍ – zpívá: ?

Ach, není tu, není, co by nás těšilo,
ach, není tu, není, co nás těší,
co nás těšovalo, pány mrzívalo,
ach, není tu, není, co nás těší.

Jaká to ústava bez sněmu, bez práva,
jaká to ústava s obležením,
taková ústava je jako otava,
je jako otava k zaplavení.

Pořád nám dávají, co se nám nelíbí,
pořád nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, šijou nám obojky,
čert by to vydržel, zhurta na ně !

(259)

ŽIVOT – zpívá: ?

Život je minové pole,
kde roste kopřiva vedle růže,

**to, co tě učili v základní škole,
to ti tady nepomůže, na na na ...**

Život je popravčí četa,
jenom jeden střelec náboj má,
vyhnout se tomu pravému je zákon světa,
je jediná věc rozumná, na na na ...

**Život je vřeténko nití,
ó, jak lehce trhá se nit,
tři tisíce třista třicet tři cest vede žitím,
a ty jen po jedné můžeš jít, na na na ...**

Život je kobercový nálet,
chce to jenom, chlapče, získat gryf,
až se budeš v prachu hlíny vedle cesty válet,
buď rád, že jsi ještě živ, na na na ...

(260)

ZA SVOU PRAVDOU STÁT – zpívá: ?

**Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.**

R : Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.
Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R
Že máš za svou ..

**Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit, a jak s nim dávat mat.**

Takhle za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.
Takhle za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.

R
Neměl za svou ..

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

R
Musíš za ..

(261)

UMĚT TAK ZPÍVAT – zpívá: ?

Umět tak zpívat jak voda z kopců,
když navždy mizí pramenům,
v lodičkách na míru klukům i otcům
a hladit hrany kamenů.

Umět tak zpívat jak plamínek svíčky,
tam, kde jsou okna zazděná,
nechat tě házet jak hrášky své sničky,
aspoň stín po stěnách.

Umět tak zpívat, jako nedělní vánek,
když se lánem provléká,
vybírat z květin jak z poštovních schránek
jejich přání daleká.

Umět tak zpívat jako když prší láva,
tak, že i ďábel naletí,
**unášet k nebesům tajemství žhavá
a němé duše zakletých.**

(262)

TICHÁ NOC – zpívá: ?

Tichá noc, svatá noc,
spánek jal v svou všemoc.

Božské dítě, dřímej a spi,
u jeslí jenom pár svatých bdí,
pokoj, mír ti buď přán,
pokoj, mír ti buď přán.

Tichá noc, svatá noc,
co anděl nám vyprávěl,
přišel s jasností v pastýřův stan,
**zní již s výsosti, ze všech stran,
že nám je Spasitel přán,
pokoj a mír ti bude přán.**

Tichá noc, svatá noc,
pokoj vám, zní to k nám,
**jak by z nebeských nadhvězdných krás
světlo věčnosti vcházelo v nás,
když mluví k nám Boží hlas,
když mluví k nám Boží hlas.**

(263)

TEN UMÍ TO A TEN ZAS TOHLE – zpívá: Jan Werich, hudba: Jaroslav Ježek.

Slavní mudrci, vzácní chemici, slovušní mistři, páni magistři
astrologové, geometři, agronomové, psychiatři,
páni docenti geologie, psychologie, theologie,
nemocí zhoubných, nemocí zjevných, nemocí latentních
vynálezcové věcí patentních, magnificence,
zkrátka inteligence :

Tady je tesař, klempíř, zedník a ten,
co otesává kameny je kameník
a tady služka, oráč, kamnář,
ten když se umeje, je k nepoznání kominík.

Ten dláždí ulice, ten kove podkovy, ta krmí slepice, ta peče cukroví.

Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady udělají moc.

A tu je platněř, kočí, havíř: "Já sfárám dolů do dolů doluju rudu"
a tady rybář, kejklíř, dudák: "Já vám rád každou písničku na dudy zadudu",
"Já louhuju kůže", "já z nich šiju boty", "já pěstuju růže", "já látám kalhoty".

Ten umí to a ten zas tohle a **všichni dohromady uděláme moc.**

La lala

My všichni budem na tom lépe,
když dáte rady nám a my vám dáme své rady,
když všichni všechno všechněm dáme,
tak budou všichni lidi všechno mít dohromady.
I širší ulice a tvrdší podkovy, kuřata, slepice, pečivo, cukroví.

Když ten dá to a ta zas tohle, tak všichni dohromady budeme mít dost.

Továrny na kůže, peníze na boty a do vlasů růže
a nový kalhoty a olej na stroje
a stroje na práci a práci bez boje,
po práci legraci a slunce dost a dost pro staré,
pro děti a děti pro radost a radost pro děti.

A budem společně svět a mír milovat
a budem společně pro ten svět pracovat.

Když všichni všechněm všechno dáme,
tak budem všichni všechno mít dohromady.

(264)

TAM ZA VODOU V RÁKOSÍ – zpívá: Eva Pilarová.

Tam za vodou v rákosí
je ukrytý prám
tam za vodou v rákosí
ti najevo dám.

Jak tuze mi záleží
zda zatoužíš mít
ten prám co mi náleží
a na něm se skrýt.

R : **Že slunce tam v dáli
jen pro tebe září
a pálí
do tváří
jež zahoří
tím víc tím víc.**

A vzdor zádům spáleným
když usneš a spíš
**jsi oblakům vzdáleným
kus blíž, kus blíž.**

R

Tam za vodu v rákosí
je leknínů kraj
tam za vodou v rákosí je ráj.

je ráj je ráj.

(265)

TAKY JSEM SE NARODIL BOS – zpívá: ?

Taky jsem se narodil bos
jako každý chlap
a kromě dvou půlek neměl nic.

Taky jsem se narodil bos
když mě přines čáp
a spustil jsem rámus z plných plic.

Taky jsem se narodil bos
něco do čtyř kil
a rozum až s léty začal brát.

Dlouho jsem tak za ranních ros
bosky šlapal jíl
a nedělní botky neměl rád.

My měli roucha stejně průhledná
když jsme jen sáli z mléčných žláz.

Náš bosý věk
měl to bych řek
tisíc krás.

Jenže mráz, jak šel z hor

obul nás do bačkor.

Taky jsem se narodil bos
jako každý kluk
a sousedům chodil slívy krást.

Pošťipaný od včel a vos
to mi bylo fuk
a pod hlavu k spánku stačil chrást.

**Je v Mléčné dráze mince stříbrná
tu věnem dostal každý z nás.**

A náš bosý věk
měl to bych řek
tisíc krás.

Proč jen mráz, jak šel z hor
obul nás do bačkor ?

Škoda, že už nechodím bos
kapsy plné slív
že nenajdu sílu přelézt plot.

Neohrnij nade mnou nos
později či dřív
i ty přijmeš zákon teplých bot.

Všechny mráz, jak šel z hor
obul nás do bačkor
zbavil nás s noblesou
bosých snů - kdeže jsou ?

O jsou,
snad jsou,
snad jsou,
někde jsou, ano, jsou
někde jsou,
snad jsou...

(266)

SVÉ BENDŽO ODHAZUJI V DÁL – zpívá: ?

Své bendžo odhazuji v dál tam někde do chomáče trávy
verše jež jsem ti povídal zítra ti samo dovypráví.

Své bendžo odhazuji v dál ať s tebou zůstane tu zatím
abych se o tebe nebál než se zpátky zase vrátím.

**R : Vždyť dva roky možná někdy znamenají víc, než dvacet let.
To se potom pozná, co v sobě lidi mají,
dej si proto na nich záležet.**

Já chtěl bych zpívat do rána o všem co jsem si kdysi přál,
a proto v póze Cyrana své bendžo odhazuji v dál.

Já chtěl bych zpívat do rána o všem co jsem si kdysi přál
a proto v póze Cyrana své bendžo odhazuji v dál.

Vždyť já chtěl bych zpívat do rána...

(267)

NEBE NAD HLAVOU – zpívá: ?

Vysokým nebem nad hlavou
huňaté mráčky pást se jdou.
Vidím je s tíží, píchá mě v kříži
a mám kapsu dřavou.

Pod modrým nebem nad hlavou
jdu i já chůzí houpavou.
Nohy mám v trávě a ve vší slávě
šlapu si to doubravou.

R : **Nebe nad hlavou, dýchám z plných plic
nebe nad hlavou, kráčím slunci vstříc
nebe nad hlavou, nad hlavou, nad hlavou
nad hlavou nic víc.**

**Nebe nad hlavou, plné beránků
k přípitkům zve studánku**
na pár doušků oranžády z červánků.

V torně mám sny a v ruce hůl
na místo chleba jen tu sůl.
Koupelnu v tůni, kde leknín trůní
na pařezu skromný stůl.

I když je cesta rozbitá
a štěstí z nebe nelítá
**cestu si chválím, křepelka z dále
pět peněz mi počítá.**

R

(268)

PŘÍLET – zpívá: ?

R : **Tady ta planeta lidí
s nejmodřejší oblohou
kdo její nádheru vidí
tomu už nechce se vrátit se
zpět na tu svou.**

"Dobrý den, jak se vám daří ?"

Směšně tu postaru lžou
od dětství jsou všichni staří
kámen a skaliska bez stínu
písek a poušť.

Jako bych už někdy šel
po ulici zrcadel.

Kam jen pohlédnu, tam jsem já
Jako bych už někdy jel
po dálnici z bílých skel.

Co se nestalo, tak se zdá ... !

R

(269)

STROMY – zpívá: ?

Dýmem výfukovým zamlženej svět,
uprostřed šňůry vozů pomaloučku vpřed,
výlet rodinný se koná právě dnes,
mý děti chtějí vidět, jak vypadá les.

Už jsem byl s nima skoro všude
a děti louděj : „táto, kdy už ten les bude ?“

Copak já vím ?

Dívka v informacích, když jsem se jí ptal,
Řekla : „někde jistě bude, musíte jet dál,
prý snad na Moravě nebo u Semil“.

Podle tajné zprávy ještě kousek lesa zbyl.
Proč místo lesa moje děti
nechtějí navštívit třeba skládku smetí ?

Těch máme dost.

Ráno, až se skončí tenhle divnej sen,
obujem si boty-šlapky, vyrazíme ven,
půjdeme za nosem a vím, že ještě dnes,
najdeme skládku smetí, ale taky les.

Pohoří z rezavého plechu
krásně se vyjímá v kapradí a mechu,
popel a dým, kdo mi poví, co s tím ?

(270)

SOUHVĚZDÍ ŽAB – zpívá: ?

Při jednom ze svých vesmírných letů,
jelikož po nocích cestuji rád,
za zády nechal jsem naši planetu
a přistál v souhvězdí Žab.

Čekal jsem hojnost a úrodné roky,
přátelský vzduch a vodu z křišťálu,
malebnou krajinu s horskými oky,
jejichž odlesky se třísť o skálu.

R 1 : Lítal jsem nad krajinou až do mraků,
honil se s motýli mezi květy,
zpíval jsem písni hvězdných tuláků,
objevoval vzdálené světy.

Sto padesát let jsem prožil v jejich světě
za jediný moment svého snu,
sto padesát roků **byl jsem žábou na planetě
s odříznutou cestou ke kosmu.**

A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
nemůže už nikdy nebem plout.

R 2 : **Nepozná úlety až do mraků,
večírky s motýli mezi květy,
nerozumí písni tuláků,
neupřímně zní jeho věty.**

A jenom budík mi zvoněním naději dává,
že rozum zas nalezne svůj klid,
**jsem přece člověk, copak jsem žába,
vždyť já se přece mohu probudit.**

A zpívat všem, kteří jste tu
**a kdo z vás po nocích cestuje rád,
až poletíte vstříc novému světu,
pozor na souhvězdí Žab.**

Lítejte nad krajinou až do mraků,
hoňte se s motýli mezi květy,
**zpívejte písni hvězdných tuláků,
objevujte vzdálené světy.**

Souhvězdí Žab se pozná velmi lehce,
tamní obyvatelé jsou zelení,
zelené mozky v zelené lebce
a od huby jim šlehají plameny.

(271)

V ÚDOLÍ SKŘEHOTAVÝCH VRAN – zpívá: Waldemar Matuška.

Chtěl bych žít tam kde nemaj věci stín
v údolí skřehotavých vran
žil starý vetchý indián.

Tvář vysušenou jako kmín
seděl jen a hleděl na svůj stín.

Ptám se ho „řekni mi kam jít,
kde se dá život šťastně žít ?“

Zaskřípal jako starý mlýn
„zajeď tam kde nemá nikdo stín“.

R 1 : Hned pryč a v dál
já cvałem koně hnál
a křížem krážem tohle místo hledám.

R 2 : V údolí skřehotavých vran
byl rudoch dávno pochován
já ještě hledám světa klín
kde chci žít ?
Kde nemaj věci stín.

R 1

R 2

(272)

ZVONKY ŠTĚSTÍ – zpívá: Karel Gott, Darina Rollincová, text: Zdeněk Rytíř, hudba: Jiří Zmožek.

Zpívám rád a je to na mně doufám znát
zpívám rád že chtěl bych trochu štěstí dát
častokrát když celý kraj šel v písních spát
zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát.

Spievanie mám zo všetkého najradšej
spievanie sú moje chvíle najkrajšie
spievanie som ako v rozprávkovom sne
zvonček šťastia aj pre mňa v dialke krásne znie.

R : Vyznání - vyznanie
krásně zní - krásne znie
táto melódia ozaj zázračne
poslouchám a chvěje se mi trémou hlas,
zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás.

Zpívání je to co máme společné
zpívám rád a to je právě báječné
častokrát když celý kraj šel v písních spát
zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát.

R

Poslouchám a chvěje se mi trémou hlas,
zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás.

(273)

BÁJEČNÁ ŽENSKÁ – zpívá: Michal Tučný.

Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád.
Nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

R : Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap.
Celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Nikdy jsem neslyšel : „kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl“,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R

Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal.
Zní to jako pohádka z příběhu královny Máby,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R

R

(274)

ANDELE NA KŮRU – zpívá: Jaromír Nohavica, text a hudba: Jaromír Nohavica.

R : Andělé na kůru, aleluja,
v bělostném mundúru, aleluja
hrají na šalmaje, aleluja,
že bránou do ráje neprojdou já.

Nebeská honorace, aleluja,
má totiž svoje informace, aleluja
co chtějí, vědí o člověku, aleluja,
mají na to kartotéku, aleluja.

Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení
nenechá se opít medem a nesnáší podplácení.
Kouká shora a co spatří zapíše hned do šanonů
každému co právem patří, bez pardonů, bez pardonů.

Jó oni všechno vědí, ti co nahoře sedí.

**Tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, aleluja
Andělé na kůru, aleluja.**

Že jsem tužkou kreslil na omítku
čárečky a kosočtverce
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě.

Oni to na mě vědí...

R

Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval koh-i-noorky.
a pak pod lavicí čet Rychlé šípy učitelce říkal účo,
kouřil Astry, kouřil Lípy a popíjel k tomu čůčo,
čet knížky co jsou na indexu a nedočet F.L.Věka,
v prvním járu propad sexu z čehož se už nevysekal.

Pochválen byl od Rottrový jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval Vládio ještě,
neustýlal když se stlalo čural kde sa čurat nemá
a aby toho snad nebylo málo spřáhnul se s folkáčema.

Křičel že satanáš to je táta táta náš
nečetl noviny prý jsou tam jen koniny
bydlel v Těšíně učil se polštině
měl syna Jakuba - to je jeho záhuba, pil džinfiz,
džinfiz, ale hlavně rum, rum, rum, rum ...
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu
tahle píseň to je další mínus, další mínus, další mínus...

Předevčírem mi přišlo psaní poslané nebeskou poštou,
jen ať se prý neoháním že už mi to v nebi spočtou
jen si klidně spočtete, já se vás nelekám
víte co mi můžete a hádejte kam, halelujá.

R

a v ní sů já.

(275)

SEN – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Jacque Offenbach.

Zpívám sen a zpívám ho všem
já tančit jsem směl s mou vílou.
Vílou krásnou jak Boží květ
já toužil se láskou vznést.

Chvíli stoupej, chvíli dýchej
znám ten půvab zrádný
chvíle snů, těch dlouhých dnů
už tvá ti slábne zář.

Jseš lákává, už vím
bloudit za tebou toužím
ty chvíle blouznění
chtěl bych jednou tě znát
jednou tě znát.

Zpívám sen a zpívám ho všem
já tančit jsem směl s mou vílou.
Vílou krásnou jak Boží květ
a růžový svět se zdál.

Dýchej abys moh žít
žij a můžeš dál snít.
Celý svět se mi smál
štěstí mi přál.

(276)

ZROZENÍ – zpívá: Ladislav Křížek, text: A. Chodora, Ladislav Křížek, hudba: Johan Sebastian Bach.

Znám, když nás pálí bílý sníh a mráz
mám i chvíle kdy jsem sám a sním
ten sníh se toulá v oblacích
roztajou vločky mých prázdných snů
těch zítřků, co jsem ti vzal žárem svým.

Vím, všechno začalo v nás
k nám přijdou ty chvíle příznačné
kdy člověk ztrácí důvod žít
je sláb svou žízní
srdcem cítíš – pláč i ten smích schází nám.

Pán si hlídá ráj,
zraní jabloní svých
nám rouhajícím lásku dává.

Znáš lidský ráj
do srdcí vcházíš nám
zář tvá svítí nade mnou.

Šíp amorů
to vzdání díků
nám odpustíš, vím
zatěžkán hříchem
růže zavoní
když vcházíš k nám.

Vím, všechno začalo v nás
k nám přijdou ty chvíle zázračné
zrození ztrácí řád a klín.

Jdou k nám
jen pláč zní
přání hříchů ztrácí se s tmou
scházíš nám.

Pán si hlídá ráj,
zrání jabloní svých
nám rouhajícím **lásku dává.**

Znáš lidský ráj
do srdcí vcházíš nám
zář tvá svítí nade mnou.

Šíp amorů
to vzdání díků
mít právo žít
dát duši svou kvítí
růže zavoní
z mých krásných snů.

(277)

DEN ŠEL SPÁT – zpívá: Ladislav Křížek, text: A. Chodora, hudba: Frederic Chopin.

Šel spát, den šel spát
noc trápí tmou
jen **hvězdy září**
tančí nad lunou.

Roj bílých včel
krásných, zvláštních
tančí s láskou, vášní
s tou se vrátí závoj přání, snů.

Spát, den šel spát
tou oblohou
jen ticho zní
když bloumá prázdnou tmou.

R : Čas kráčí dál
ráno svítá
noc se brání dnům co pálí
někde v **dáli slunce vstává**
kráčí světu blíž
i v myšlenkách
cítím horkost žár
sílu, víru mám.

Spát, den šel spát
tou oblohou
jen hvězdy září
tančí nad lunou.

R

**Tu víru mám
svou víru mám.**

(278)

S TVOJÍ LÁSKOU – zpívá: Ladislav Křížek, text a hudba: Ladislav Křížek.

Tak tě vítám ve svém království
Tobě patří teď můj trůn
Tobě odevzdávám své klíče k pokladům.

Láska prý je víc než přátelství
s Tebou mám chuť věřit snům
jenom tobě nosím růže před náš dům.

R 1 : **Líp než dřív teď už vím
jsi mé zázemí
Nebe na Zemi
konec mého prokletí.**

R 2 : **S tvojí láskou
nemusím se stínů bát
a v mých zahradách
zas můžou růže kvést.**

R 3 : **S tvojí láskou
život dostává svůj řád
a nám nezbyvá než dát se vést.**

Osud dopřál nám chuť příkoří
a pak nám chvíli přál
teď je na nás
jak svou cestou půjdem dál.

**Jsi můj bílý maják z námoří
který v bouřích při mě stál
jenom pro nás slyším zvony z katedrál.**

R 1

R 2

R 3

Člověk člověku **je láska štít**
bez Tvých doteků
já mám strach žít.

R 2
R 3

(279)

MALOVANÝ DŽBÁNEK – zpívá: Helena Vondráčková.

Malovaný džbánu z krumlovského zámku
znáš ten čas, dobře znáš ten čas.
Kdy tu chodská skála na hranici stála
znáš ten čas, dobře znáš ten čas.

Dech jabloní a stříbrné paličky jív
Zem provoní
a zpívají skřivani tak jako dřív.

R 1 : Malovaný džbánu
duho na červánu
svítáním vítej nás.

R 2 : Hej, jen mi dudáčku hrej
píseň tmou
ať ptáci roznese.
Hej, jen mi dudáčku hrej
a já vám ji posílám.

Malovaný džbánu
noc má na kahánu
zlátne den, zvolna zlátne den.

Ztichly dávné zvěsti
malované štěstí
sám si vem, jen si kousek vem.

Dech jabloní a léta kdy dozrává lán
Zem provoní
tu Zem, která zve děti k veselím hrám.

R 1
R 2
R 2

(280)

S LÁSKOU – zpívá: Michal David.

S láskou kráčíme jak blázni létem
den je bez problému, náš je čas.

Stále se nám nechce stát a stárnout
víme co říct když se ptáte nás.

R 1 : **Nám to vyjde, co chceme máme**

s větrem v zádech počítáme
máme vůli, nám to vyjde
všechno vyjde nám.

R 2 : **Nám to vyjde, máme zájem
nejsme zlí, jsme děti ráje.
Dětem ráje těm to vyjde
jako vám, tak nám.**

S láskou kráčíme jak blázni létem
den je bez problému, náš je čas.

Stále se nám nechce stát a stárnout
víme co říct když se ptáte nás.

R 1
R 2

(281)

NÁDHERNÁ – zpívá: Pavel Novák.

Já včera ještě nosil blázna šat
a nevěřil jsem na tu sladkou vůni.
Svět otočil se kolem osy jednou jedenkrát
a teď už se mě nemusíte na nic ptát.

R : **Nádherná, nádherná, nádherná
nádherná lásko postůj chvíli dýl
ty si bílá tečka nejněžnějších vět,
ty si květ co sem slét
ty's můj šestý světadíl.**

Šla městem, pestrý šátek za ní vlál
a ve vlasech jí zahořela růže
Já chvíli šel jsem za ní
chvilku vedle ní jsem stál
a v rozpačitém **srdci oheň vzplál.**

R

Teď v zahradě snů už svoji růži mám
a sám na ní slávu verše píšu.
Na bílém břehu touhy stojí naší lásky stan
a v něm tu svoji růži objímám.

R
R
R
R

(282)

PŘÁTELSTVÍ – zpívá: Petr Rezek, text: Pavel Žák, 1973.

Přátelství, to je někdy víc než láska
je to víra v to že ruka svírá pevně jinou dlaň.

Přátelství, to je plachá něžná kráska
která mává na toho kdo mává
víc než citů daň.

**Přátelství, to jsou slova která platí
stejně v tónech písní jako v dešti střel.**

**Přátelství je ozvěnou co vrátí
tvoje touhy, sny a přání
vyznání a pousmání
to je přátelství, pravé přátelství.**

**Přátelství, to jsou stejné cíle v dálce
je to síla křehká jako víla
přesto největší.**

**Přátelství neustoupí ani válce
ani v poušti silné neopouští
slabé přesvědčí.**

Přátelství, to jsou světy plné lidí
kde se zapomíná, jak se říká sám.

Přátelství jsou oči které vidí
zná své cesty jako ptáci
jako Slunce teplo vrací
lidem přátelství, pravé přátelství.

Řeč : Je jenom několik takových slov.
Jsou prostá, vzácná a nezbytná.
Někdy je vyslovujeme příliš často
a pak se nám zdají být všední a obyčejná.
Ale ten, kdo alespoň jednou poznal jejich pravou cenu
jim už nikdy neukřivdí.
Neboť jejich cena je cenou a smyslem našeho života.

**Přátelství je stiskem teplých dlaní
je to bílá přímka krásných setkání.**

**Přátelství je tím co lidé chrání
jménem svým i lidí příštích
vždyť už dávno zkázu tříští
pravé přátelství, pevné přátelství.**

Přátelství, to je někdy víc než láska
je to víra v to že ruka svírá pevně jinou dlaň ...

(283)

ŘEKA LÁSKY – zpívá: Marie Rottrová, text a hudba: Jaroslav Wykrent.

Zkoušej se mnou každou chvíli
projít línou řeku snů.
Uvidíš až den se schýlí
najdem duhu kouzelnou.

Najdem řeku jménem láska
která má jen jeden břeh.
Na něm až pak budem stát
můžeš říkat „mám tě rád“,
můžeš říkat slunci „hřej, dlaním bílým teplo dej“.

Spolu půjdeme řekou lásky
možná že ten **její proud**
odpoví nám na otázky
které budou kolem plout.

Až tvé oči modrou barvu
vody v řece lásky budou mít
podle starých pověstí
promění se ve štěstí
každý kousek bolestí a snů.

R : **Řeky lásky proud**
kolem nás jde dál
překroč řeku snů a přijdi blíž.
Mosty zpátky spal
život půjde dál
svoje světy s láskou neztrátiš.

R

Řeka lásky konec nemá
věčně můžeš proudem jít.
Dokud nejsou ústa nemá
dá se její voda pít.

Až tvé oči modrou barvu
vody v řece lásky budou mít
podle starých pověstí
promění se ve štěstí
každý kousek bolestí a snů.

R
R
R
R
R

(284)

ZÁVIDÍM – zpívá: Nad'a Urbánková, český text: Jiří Grossmann, hudba: A.Celentano, L.Beretta, D.M.Prete, M.Detto.

Kdybys byl králem a mohl mi dát,
jen jakoby darem, svoji zemi či stát.

Když koupíš mi zámek a ze zlata štít
a sbírku všech známek, já nebudu chtít.

**Vždyť já chci jen žít jak žít se má, a o nic víc,
je to jen má touha šílená, a té chci říct :**

Závidím řekám, vidím je téct, závidím chlebům, cítím je péct,
závidím ohňům voňavý dým, závidím růžím a nepochodím,
závidím včelám medový ráj, závidím dubnu, ze přivádí máj.

Modrému mráčku volnost závidím a to věc je zlá,
studentu v sáčku lásku závidím a to věc je zlá.

Závidím cestám, ze mohou vest, závidím stromům okolo cest,
závidím loukám srpnový žár, závidím horám potoků pár,
závidím houslím stříbrný hlas, závidím mořím prostor a čas.

Modrému mráčku volnost závidím a to věc je zlá,
studentu v sáčku lásku závidím a to věc je zlá.

Závidím cestám, závidím jim,
závidím stromům, závidím jim,
závidím loukám, závidím jim,
závidím horám, závidím jim,
závidím houslím, závidím jim....

(285)

17 – zpívá: Aneta Langerová, český text: Gabriela Osvaldová, hudba: Lars Anderson, Stephen Davies, 2004.

Jenom mi povídej
co cejtíš, jak se máš
i když nic neříkáš
tak mi stejně povídáš.

Do svůdnejch pohledů
tak do těch nejedu
nelžu a nekradu
jsem pozadu.

Jen si pozor dávám
co ještě rozdejchám.

R : Před sebou prázdněj táč
na něm tvejch sedumnáct
Jak tenhle hlavolam

tak asi poskládám.

Před sebou prázdnej táč
na něm tvejš sedumnáct
V tý prázdný kantýně
začínáš tak nevinně.
Život je prázdnej táč.

Tvé přání za chvíli
zmizí, třeba nebyly
**Kdy se černý myšlenky
v bílý promění.**

Když se obraz rozpouští
jako led na poušti
Pískovou mandalu
vítr rozfouká.

**Jen se občas ptávám,
jsem tohle ještě já ?**

R

Jestli to rozdejchám
a jestli vůbec mám
na to se ptám.

Život je prázdnej táč.

Jak prach mi usedáš
na usedavej pláč.
Dík, že mě nezvedáš
neříkáš: „Není zač“.

Pískovou mandalu
sfoukne vítr pomalu.
Jak mniši v Tibetu
já to všechno zemetu.

Život je jen prázdnej táč
život je jen prázdnej táč
život je jen prázdnej táč.

(286)

DELFIN – zpívá: Aneta Langerová, český text: Pavla Milcová, hudba: E.Linderbefgh,
Michael Blair, A.Karlegard, 2004.

Delfín ... v akváriu

Víš, co jsem já
žiju a lekním se otevírá.
Jsem nekonečná,

žiju a vesmír se rozprostírá.

**Jsem hluboký oceán
když toužíš průzračným se stát.**

Jsem tvůj oceán
a do hlubin mých
své bolesti sám potápíš.

R 1 : Ty víš o mně víc než já
ty říkáš, že jsem delfín v akváriu
ty víš, kdo jsem já
jsem utajený vesmír.

tudúdudú

R 2 : **Život lehký mám
a uzdravím tě láskou**
tudúdudú
ta ví všechno líp.

Ty říkáš, že jsem delfín v akváriu.
Víš, co jsem já
žiju a lampión nezhasíná.

Jsem dno v hlubinách
žiju a vesmír se rozprostírá.

R 1

R 2

**Delfín si chce hrát
hebkou kůži má**
bezelstná je noc a stříbrná.

Stříbrná je noc hebkou kůži má
Ty víš o mně víc než já.

R 1

R 2

Ty říkáš, že jsem delfín
v akváriu.

**Delfín – jen láska ví víc
jen láska ví víc.**
Delfín.

(287)

VODA ŽIVÁ – zpívá: Aneta Langerová, text a hudba: Michal Hrůza, 2004.

Když končí se den a usne má zem,

pak na malou chvíli.

**Vrací se zpět můj niterný svět,
co osud tvůj sdílí.**

Do všech světových stran,
do všech koutů co znám... volám

Když přichází noc,
tak cítím jak moc tvé **světlo mi schází.**
Promítne krátce svůj stín někde v dálce,
tvá duše se ztrácí.

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc...

R : **Ve mně navždy zůstává
tvoje voda živá.
Uvnitř odpočívá
čistá a důvěřivá.**

Ve mně navždy zůstává
tvoje voda živá
Tiše odplouvá.
čistá a důvěřivá.

Když končí se den a usne má zem, nevnímám čas.

Vrací se zpět můj niterný svět, snad probudí nás.

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc...

R

(288)

**SPOUSTA ANDĚLŮ – zpívá: Aneta Langerová, text: Pavla Milcová, hudba: Michal
Hrůza, 2004.**

Když se probudíš vůbec nevidíš
že jsi tajemství, vidíš jen prázdný dům.

Začít nevíš jak, den je pavouk na stěnách
a ty se bojíš už jen prostřít stůl.

R 1 : Ó, já nevím jak ti říct
máš šanci mnohem víc
kéž to víš.

R 2 : **Kolem je spousta andělů
co nedovolí tvůj pád.
Kolem je spousta andělů
ty je nevidíš
ty je neslyšíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.**

Ten čas si hlídej
kdy se všechno otočí
kdy vidíš zas jen strach a poušť
to jsem ti chtěla říct.

Nezoufej sám mi zavolej
Čekej mě, já včas dorazím
kdekoli už jsem s tou zprávou.

R 1

R 2

Ó, já nevím jak ti říct
máš šancí mnohem víc
kéž to víš
kéž to víš.

Já, teď nevím, jak ti dát tu jistotu.

Měj rád – a uvidíš ...

Že kolem je spousta andělů
co nedovolí, co nedovolí tvůj pád.

Kolem je spousta andělů
ty je nevidíš
ty je neslyšíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.

Ty je nevyfotíš
ty je neucítíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.

Kolem je spousta andělů ...

(289)

NAHÁ – zpívá: Robert Kodym, text: Robert Kodym, hudba: Robert Kodym, PBCH.

Nejednou **lítáš nad vodou,**
ne náhodou a včera jsi se chvěla.

S náladou mizíš oblohou
všude barvy jsou
splývají naše těla.

Přilítnou broučci s podkovou
svítí lucernou
moucha pracky zvedá.

P.B.CH. s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou – vědí co je třeba.

Seš motýl, zkoušíš projít tmou – budeš nahý
s tou rybou kouzel plout ve dvou – budeš nahý.

Andělé svícny pozvednou
Světlo proudí tmou
týdnů 333.

Cesty jdou
ústí v jedinou
končí Nirvánou
Láska břehy zvedá.

Znamení dogy s kočičkou
v kýbli s bublinkou díra v síru touží.

Do peří s bílou ponorkou
letíš spirálou
prstem v louži kroutíš.

Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahý
s kobyolkou v trávě budeš spát – taky nahý.

S hlemýžděm založ nový stát a buď nahý
tvůj had a skřítek tě má rád když si nahý.

Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahý
S kobyolkou v trávě budeš spát – taky nahý.

Už víš že sex a prachy lžou když si nahý
Kytky ti vlasy provlíknou když si nahý.

Přilítnou broučci s podkovou
svítí lucernou
moucha pracky zvedá.

P.B.CH. s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou – vědí co je třeba.

Andělé svícny pozvednou
Světlo proudí tmou
týdnů 333.

Cesty jdou
ústí v jedinou
končí Nirvánou
Láska břehy zvedá.

Jó jó !!!

(290)
LÁSKA MÁ – zpívá: Václav Neckář.

Láska má, **to je krůpěj čisté rosy v kvítku**
Láska má, **to je svatební dar lesních skřítků**
Láska má, **to je hnízdo z teplé dlaně**
Láska má, **to je studánka kam laně chodí pít.**

Láska brány otevírá
a ví i tam kam vítr šel spát.
Nerezaví, neumírá
a dobře ví kam letí ten čas.

Dá ti okovů pár zlatých
takový **schody do Nebe zná.**
Je to čaroděj, oči má sněhem zavátý
noční dobroděj
Ách ... **ta velká láska Nebeská**
ááá

Láska má, to je Světlo v Temnu beznaděje
Láska má, to je závrať v níž se věčnost chvěje
Láska má, to je Boží dech na lidské stráni
Láska má, to je chvíle kdy se hvězdy sklání k nám.

Tam, kde růže bílá září
v klokočí klape starej mlejn
Každou slzu na tvé tváři promění
v úsměv Lady Janne.

Půlměsíc se nocí loudá
a slavík zpívá don dili don
To je štěstí chrám
pravé lásky rodná hrouda.

Šalalí volám
zastavte čas, zhaste lampion
ááá

R : **Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku**
Láska má, to je svatební dar lesních skřítků
Láska má, to je Boží dech na lidské stráni
Láska má, to je chvíle kdy se hvězdy sklání k nám.

R
R

(291)
PÍSEŇ SKLENĚNÉ BÁNĚ – zpívá: Petr Ulrych.

Prý je mi krásně v skleněné báni
já ale nechci pořád jen spát.
Chtěl bych jí rozbít ale něco mi brání
kdy se už jednou přestanu bát.

R 1 : **Proč když jsme zase spolu
a jdeme beze slova tmou
proč slyším píseň báně
proč slyším píseň dotěrnou.**

R 2 : **Nechte si krásy skleněné báně
cítím se pod ní docela sám.
Pojď, radši půjdem koupit si sáně
budeme jezdit až ke hvězdám.**

R 1

R 2

až ke hvězdám
až ke hvězdám
až ke hvězdám ...

(292)

DĚTI RÁJE – zpívá: Michal David.

S láskou kráčíme jak blázni létem,
den je bez problému, náš je čas,
stále se nám nechce stát a stárnout,
víme, co říct, když se ptáte nás.

R : Nám to vyjde, co chceme máme,
s větrem v zádech počítáme,
máme vůli, nám to vyjde, všechno vyjde nám,
nám to vyjde, máme zájem,
nejsme zlí, jsme děti ráje,
dětem ráje, těm to vyjde, jako vám, tak nám.

S láskou kráčíme jak blázni létem,
den je bez problému, náš je čas,
stále se nám nechce stát a stárnout,
víme, co říct, když se ptáte nás.

R

R

(293)

SLADKÉ MÁMENÍ – zpívá: Helena Vondráčková, text: Vladimír Poštulka, hudba: Václav Zahradník (píseň z filmu „S tebou mě baví svět“).

R : Sladké mámení, chvíle závratí
střípky zázraků, které čas už nevrátí.

**Sladké mámení, dalek lákavých,
vůně snů, těch starých snů
nádherných.**

Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří.
Rychle k městu zády, nebo jako v mládí na Petřín.
Žádné jízdní rády, žádný shon a žádné závětrí.

Vytáhnout z tajných skrýší sny
ten starý song pořád nejlíp zní.

R

Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout kam vítr fouká, pryč od rodných vod a přístavů.

A do slunce se koukat,
všechny trable házet za hlavu.

Být jak pták, vznést se k oblakům,
dát nový lak oprýskaným snům.

R

(294)

PŘEJDI JORDÁN – zpívá: Helena Vondráčková.

Tak jdi, nebo běž, nebo jed', vezmi nohy na ramena,
jdi, nebo běž, nebo leť, jsi-li hlava otevřená,
běž raděj hned, radši teď, broď se třeba po kolena,
uzlík svůj sbal, nečekej dál.

Jdi pryč, všeho nech, cestu znáš, přes ta pole neoraná,
jdi, nečekej na to až krutě padneš za tyrana,
běž a když chceš, tak se taž, komu zvoní tato hrana,
tobě - tak zachraň, co máš.

R 1 : **Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,**
ona smyje tvé stopy i rány ti zkropí,
a trest ti pomůže nést.

Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,
snad tam na břehu druhém zas rozoráš pluhem
tu step a sklidiš svůj chléb.

Chvátej, chvátej, chvátej vyhnance z míst, kde jsi žil,
chvátej, chvátej, chvátej na tisíc mil.

R 2 : **Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,**
jednou najdeš snad místočko k spánku, chleba i slánku
teplo a klid, vždyť musí se žít.

R 1

R 2

(295)

SVĚT JE SVĚT, NE RÁJ – zpívá: Karel Gott, český text: Zdeněk Borovec, hudba: Albert Hammond, 1992.

Máš ze snů hrstku střepin
tak se cítíš ztracená.
Těch pár křivd a podrazů
pro tebe bankrot znamená.

Leč první zádrhel a náznak bezpráví
i k pláči jsou i k smíchu jsou
to se celkem zná a ví.

R : **Že svět je svět, ne ráj, trpce nesmíš nést.**
Je to normální – vládnou lokty, vládne pěst.
Všude lhostejnost, nikde zastání,
snad nám láska, už i láska zaclání.
Řeknem jí Goodbye ...
Vždyť svět je svět, ne ráj.

Tak nesmíš ztrácet glanc a klid
pro pár hloupých sobot.
Všem nám teklo do bot
a kdo z nás kdy nenalít ?

A kdopak ví zda **Stvořitel** vždycky s námi hrál hru fér ?
Jsme k smíchu víc, či k pláči víc ?
A co nám láme chrakter ?

R

Krach iluzí a představ
kdysi i v nás se odehrál.
Je k pláči spíš, je to k pláči spíš
že ti musím říkat dál :

Že svět je svět, ne ráj, přece dá se snést.
Je to normální – vládnou lokty, vládne pěst.
Všude lhostejnost, nikde zastání,
snad nám láska, už i láska zaclání.
Řeknem jí Goodbye ...

Vždyť svět je svět, ne ráj.
to snad dá se snést.
Je to normální – vládnou lokty, vládne pěst.
Místo dobrých zpráv plno fám a lží
snad nám láska, už i láska překáží.

Řeknem jí Good bye ...
Vždyť svět je svět, ne ráj.

(296)

HYMNA BLIŽNÍCH – zpívá: Karel Gott, text a hudba: Julie Gold, český text: Karel Šíp, 1992.

Hymna bližních se snáší shůry k nám
otevívá brány snům.
Hymna bližních je dávných přání chrám
zní nadějí do příštích dnů.

Hymna bližních zákon souznění
prosí : kéž by svět zlo strás.

I tvůj hlas má zvuk.
I tvůj hlas má moc.
I tvůj hlas a víc je v nás.

Hymna bližních sílu má jak proud
v akord se tóny slévají.
Staň se řekou, zlámej hráz, kal odplav dál.
Bud' blesk a zášti spal.
Hymna bližních víru násobí
v ústup mračen z modrých rán.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
podívej, už nejsi sám.

Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.

Hymna bližních spřádá z tónů most
nápěv z kůru vzhůru vzlét.
Hymna bližních – spásonosná vzájemnost
ať chrání tento svět.

Hymna bližních víru násobí
v ústup mračen z modrých rán.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
podívej, už nejsi sám.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
a pak žehnej, žehnej Bůh všem nám.

Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.

Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.

(297)

PRSTÝNEK – zpívá: Josef Zíma (*pohádka „Princezna se zlatou hvězdou na čele“*).

Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.
Krátké to bylo setkání, navždycky odešla mi.

Jsme proti lásce bezbrání, když pod hvězdami raní.
Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.
Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.

Láska je žár i hořký chlad, teskní muž na Měsíci,
zaduněl hvězdný vodopád, viděl jsem létavici.

Prý člověk má si něco přát, když hvězda k zemi padá.
Aby tak, jako mám tě rád, měla i tys mne ráda.
Aby tak, jako mám tě rád, měla i tys mne ráda.

(298)

LOĎ JMÉNEM LÁSKA – zpívá: Roman Horký.

Čekal jsem sám u rozcestí cest,
v kapse tabák, vítr a prach,
v duši spáleniště jak po bitvě pláň
a v očích slzy, co spí na řasách.

Já tolik věřil, že lidi jsou fér
a vlastně byl jsem poslední,
poslední mohykán, co líže se z ran,
když **srdce náhle zlobou zkamení.**

R : **Začaruj, můj anděli,** veksl přehod',
ať můžem dojít tam, kde jsme chtěli být.
Z přístavu nám dávno vyplula loď,
loď jménem láska a co víc můžeš mít, můžeš mít.

Jen hořící šíp ti zasvítil tmou,
to já ho tenkrát vystřelil,
abych dostal, co chci a tebe snad měl,
stejnou jak dřív, tak nač bych tě bil.

Víš, zlo seje zlo a může se stát,
že se to vrátí jednou zpět,
už dobře to vím, že odejdeš s ním,
z tvé náruče jak orel jsem zas vzlét.

(299)

CESTA DO RÁJE – zpívá: Roman Horký.

Znám cestu tam, kde k nebi je blíž,
od dětství znám tu přísně tajnou skrýš,
kde plujou mraky a stín z duše padá,
tam láska nikdy neuvadá.

Vím, kdo má klíč od nebeských bran a slouží výš,
je jediný ten pán, občas mi hrozí a ví, že má se mnou kříž,
zná cestu dlouhou k oblakům blíž.

R : Má ostříží zrak a laskavou tvář
a z vrásek údolí a v údolí z nebe prší velkej žal,
když na konci naší cesty rány přebolí,
tak **svítí v dálce ráj.**

Čekám na den, co osvobodí,
kdy nebe jak krém svůj konvoj vylodí,
nasednou vyvolení a podají dlaň
tomu, co hlídá nebeskou bář.

(300)

DUHOVÁ CESTA – zpívá: Roman Horký.

Vyšli už nad ránem, když z mraků pláč
čistil jim cestu za **duhou**.
Dech dětí v náručích jim vrací víru,
že najdou zemi vysněnou.

R 1 : Jdou všichni, co ví, proč nemůžou spát,
když násilí je vítá u dveří.

A syn se zeptá: "Mámo, **kdo měl drápy ještěří ?**"
„Víš, barva nebe je modrá jak len a ta mě nikdy nebolí,
a tyhle **modřiny na nohách slunce zahojí.**"

Otrlí stopaři vyšlí ze zipů delt přináší zprávu hřejivou,
že někde v údolí, u rudých kamenů,
pět barev duhy září tmou.

R : A všichni, co ví, proč nemohli spát,
hřejou se štěstím v objetí.

A syn jen řekne: "Mámo, ty pláčeš dojetím ?"
"Víš, barva nebe je modrá jak len a ta tě nikdy nebolí,
a **tvoje modřiny na nohách duha zahojí.**"

(301)

TAJEMSTVÍ – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

Čekám na tebe
tolik let už tě znám.

**Schody do nebe
kloužou jak led.
Ruku ti dám.**

**Tolik, tolik hvězd
máš nad sebou.
Tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.**

Jméno mé už znáš
jsem tvůj stín
i tvůj strach.

Dál mě potkáváš
vyrůstám na slzách.

Tolik, tolik hvězd
máš nad sebou.
A je tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.

**Čekám za mlhou.
Netušíš, co ti chci říct.
Co se skrývá za tou tmou
možná nic a možná víc.**

Tolik, tolik hvězd (máš svůj úděl)
máš nad sebou (máš jen *)
a je tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.

(302)

VLTAVA – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

Ve vratký bárce mě unáší proud.
Sám sebe se ptám
kam jsem vlastně chtěl plout.
Zvolna se stmívá.

Hluboká voda mi odpověď nedá.
**Pořád se ztrácím a pořád hledám.
Měl bych se líp dívat.**

Proud už sílí
peřej se blíží
nechci snít
i když oči se mi klíží
**všechno chci vidět tak jasně
jako by byl den.**

Když se otočím, jsem úplně v šoku
z vlastní hlavy plný vzteku
a lacinýho moku.
Vizionářem a sám sobě lhářem
jsem utopil svůj sen.

**Smutný pohled do davu na břehu.
Naše čest se v bizardním příběhu zoufale zmítá.
Šašci se ve vilách opíjí mocí.
a já se ptám, jestli po týhle noci může ještě svítat.**

Růže, do uší hluší lidé netuší
že dávno hmota zvítězila nad duší.

Příští stanice je peklo
i když slíbený byl ráj.
**Prachy jsou pravda
Obsah je forma
a drzá lež je pro příště norma.**
Do mozku vrtá se skutečnost krutá,
že padl stín na můj kraj.

Zavři oči a poslouvej.
Na chvíli tu budu s tebou.

Peníze, peníze hýbou světem
přidej se a pak kulometem smíš určovat právo
Musíš si vybrat tu správnou stranu
Souhlasit a jít nebo dostaneš ránu
Nechtěj myslet hlavou.

Můžeme si dopřát výtobytky doby
a do půllitru syčíme slova plná zloby
Jedovatý plivanec se stává důkazem.

"Ten má tohle a ten má ještě víc
A já to chci taky !"
se řve z plných plic:

**Co nás čeká ?
Kam nás donese řeka ?
Kam kráčí naše zem ?**

Neboj se, už tě nechci trápit
Možná to tak bude lepší.

(303)

ŠANCE – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

**A tak jsem vděčnej za tu šanci
že přijde po životě ráj**

kde ti suchou deku daj.

A snad tam budou pěkný stromy.
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změni ?

Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc.
Ale tu **šanci, tu si prostě nedám vzít.**

Pěkná šlupka
Stříbrný čtverečky
V hlavě mi zvoněj malinkatý zvonečky.

Uprostřed šrotu mám zutou botu
a rozjímám o životu
(ale dyť já vím, že o životě)

Je to dobrý, ještě dejchám
života se neosteichám.

Noc se zvolna chýlí k ránu.

Jestlipak se vodsad' ještě dostanu ?

A tak jsem vděčnej za tu šanci
že přijde po životě ráj
kde ti suchou deku daj.
A snad tam budou pěkný stromy
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změni ?
Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc.
Ale tu **šanci, tu si prostě nedám vzít.**

Kde je anděl anebo saniták
nebo hasič ať je to tak nebo tak
Hasič - anděl - saniták nebo čert
hlavně že to není třeba finančák.
(jé, jejda)

A tak tu vadnu už je mi zima
a maličkosti už mě nezajímaj
smrdí tu benzín, ale nezoufám.
Neboť dokud dejchám, pořád doufám.

A tak jsem **vděčnej za tu šanci**
že přijde po životě ráj
kde ti suchou deku daj.
A snad tam budou pěkný stromy
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změní ?
Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc
Ale tu šanci
Tu si prostě nedám vzít.

(304)

HEJ HEJ MAMA – zpívá: Martin Ďurinda, text: Vlado Krausz, hudba: Martin Ďurinda, 2005.

Hej hej mama **matka Zem**
Povedať ti niečo chcem
Hej hej mama je to tak
Čaká sa už len na zázrak

Hej hej mama bojím sa
Prežije to vraj iba krysa
Hej hej mama neveríš
Že čas lepší môže prísť

Hej hej mama **matka Zem**
Opýtať sa niečo chcem
Hej hej mama čo myslíš
Kto je tu na kom viac závislý

Hej hej mama strápená
Tvojich slaných slz je oceán
Hej hej mama zahod' kríž
Časy lepšie musia prísť

Hej hej mama **matka Zem**
Priznať sa ti s niečím chcem
Hej hej mama sme takí
Radšej veríme na zázraky

Na lepšie dni si spomínaj
Bolo to iné na **Zemi** raj

V piesku **láska** na skále hrad
Brali sme si čo si nám mohla dať
Vyžmýkať ťa chceme dnes
Sme zlé deti dobrej matky už vieš

Hej hej mama **matka Zem**
Povedať ti niečo chcem
Hej hej mama pochop nás
Už nás dlho v žalúdku máš
Hej hej mam čo myslíš
Dokedy nám necháš kyslík

Hej hej mama matka Zem
Máš zlaté nervy dávno viem

Dávno už viem
Dávno už viem
Dávno už viem
Dávno to viem

(305)

MIMOZEMSKÝ HLAS – zpívá: Martin Ďurinda, text a hudba: Martin Ďurinda, 2005.

V cieli modrá Zem
Lod' sa blíži k nej
Spraviť prieskum lásky stratenej

Svet snád' chvíľu spí
Nik v nič neverí
Nenávist' sa šíri, niet už síl

Umierajú tí často nevinný
Zostáva len málo nádejí

Pod' už je čas ísť
Na druhú stranu k nim
Takto mizne ľudstvo a ja s ním

R : Tak odhaľ svoju tvár
Prosím kým je čas
Nemože ťa zlákať mimozemský hlas
Stále miesto máš v srdci tak ho stráž
Zostáva len málo lásky čo je v nás

V správach hlásia nám
Veľmi zvláštny jav
Na planétu vstúpil nový pán

Vraj chcú uniesť tých
Nimi vybraných
Tam do inej sféry kde niet zlých

Zachrániť chcú Zem
Vytriediť to zlé
Dobré preniesť na ten nový svet

Vraj už je čas ísť
Na druhú stranu k nim
Takto zmizne ľudstvo a ja s ním ...

R
R

(306)

PÍSEŇ O RODNÉ ZEMI – zpívá: Karel Černoch.

Za vrchy bez moří leží má zem
překročte pohoří a dělte stem
rozlohy velmocí a délky prašných cest
najděte půlnocí až tam kde růže začínají kvést.

Za vrchy bez moří leží ta zem
svět o ní hovoří v dobrém i zlém.

Tam zvony vyzvání a v očích plane zář.
Když loď se naklání, tak lidé, lidé najdou lidskou tvář.

Doufej a zpívej, člověk tolik síly má aby moh žít.
Dobře se dívej abys věděl co se má a kam chceš jít.

To je tvá zem.
To je tvůj chléb.

Člověče zpívej.

Pro dětskou dlaň,
pro dívčí smích budeš žít.

Za vrchy bez moří leží ta zem
nikdo ji nezboří ohněm a zlem.

At' zvony vyzvání
At' v očích plane zář
A v srdcích at' nám zní
„jsme lidé, lidé, mějme lidskou tvář“

Doufej a zpívej, národ tolik síly má aby moh žít
dobře se dívej abys věděl co se má a kam chceš jít.

To je tvá zem,
to je tvůj hlas.

Jdi za svým snem kterej je v nás

Člověče zpívej
Svět se dívá pravda bývá štít.

(307)

ZNALA PANNA PÁNA – zpívá: Helena Vondráčková, Václav Neckář.

Helena : Tisíckrát
Václav : tisíckrát
Helena : můžeš chtít
Václav : můžeš chtít
Helena : vzdálenou
Václav : vzdálenou
Helena : hvězdou být
Václav : hvězdou být.

H. : Světlo hvězd
V. : **světlo hvězd**
H. : **vstříc věkům září**

Oba : **však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc.**

H.: Tisíckrát
V.: podél cest
H.: jako strom
V.: můžeš kvést.
H.: Tisíckrát
V.: řekou být
H.: jako tón
V.: v strunách znít
H.: na tisíc let
V.: **na tisíc**
H.: **let neznat stáří**

Oba : **však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc**

V. : Zнала panna pána zdálo se že o ni stál
H. : ... jůůů ...
V. : A to byla rána již se její táta bál.
Měl svou dceru příliš rád
a málo by jim nechtěl dát.
Zнала panna pána, hádejte co bylo dál.

R : H. : Tisíckrát
V. : můžeš chtít
H. : vzdálenou
V. : hvězdou být.
H.: Jako sám
V.: horský štít
H.: mrakům vstříc
V.: hrdě čnít.
H.: **Až poznáš svou**
V.: **poznáš svou**
H.: **tvář v dětské tváři**

Oba : **tak pochopíš, že kdo má rád má mnohem víc.**

V. : Zнала panna pána zdálo se že pro ni vzplál
H. : ... jééé ...
V. : A to byla rána již se její táta bál.

Aby mohla šťastně žít
tak málo by chtěl život vzít.
Znala panna pána hádejte co bylo dál.

R

Oba : Tak pochopíš, že **kdo má rád má mnohem víc.**

(308)

Ó PANE NÁŠ – zpívá: Věra Martinová.

R : Svou vlídnou lásku, dej nám ó **Pane** náš.
Ať jsme tvůj zástup, přej nám ó **Pane** náš.
Ať líp se dýchá, dej nám ó **Pane** náš.
Ať mocná pýcha nedusí život náš.

Kdekdo říkal že nejsi, nejvíc ti co lhali nám,
proto vyslyš mé prosby navzdor mým pochybám.
I když dnes málo věřím, neumím **Otče** náš.
Dojdu-li ke tvým dveřím, otevři **Pane** náš.

R

Dej ať můžem všechno zpívat, dej ať můžem všechno říct,
ať se můžem rovně dívat a nestraší nás nic,
ať je naše voda čistá a taky naše svědomí,
a o všem co se chystá ať víme také my.

R

Zbav nás **Bože** hříchu bázně, zbav nás hanby mlčení,
Další zkoušky, další strážně, ať nám už duše nezmění.

Dej nám štěstí, dej nám krásu a taky pláč nám dej,
Jen tou tíhou temných časů, už nás netrestej.

R

(309)

TENKRÁT NA ZÁPADĚ (?) – zpívá: Věra Špinarová.

Den se v růži skryl a z růže vůni bral
tím si dlouho žil a kráse přísahal.

Mám už v tváři smích to léta můžou být
s prázdnem slůvek tvých si sotva písničk znít

To víš, že zůstanou jak loukám tváře kvést
Dál v knihách všech zázraků mou písni zníš.
Dál.

To víš, že půjdem k nám jak cestám zbývá jít
Kéž dveřím co zívají jak náruč koušení
Já dlaň tvou stále znám.

To víš, sny zůstanou
A možná moh nás hrát
Zas dál pár slůvek tvých
Když poznáš stůl a nůž.

To v příliš prázdnou lží
Se loučit náhle žij
Vítej dál, vítej k nám.

Ten stůl tu máš
už náruč zná
jak chutná prázdná číš.
Přijď zas k nám
ať sám už víš
jak ve dvou dá se žít
až přijdeš zpátky k nám.

(310)

PÁBITELE – zpívá: Karel Gott.

Pojď, půjdem na Zem hledat démanty
z těch vzácně obyčejných vět.

**Pojď, půjdem jen tak lidem čist z úsměvů
pojd' se dívat jak milují svět.**

Pojď, půjdeme jim tiše z tváří čist
já vím, že nám se poštěstí.

Že zvládnem spolu kouzlo jen z očí čist
pojd' má lásko pátrat po štěstí.

R : **Je v nás, je v lidech kteří doufají,**
skrývá se v tvém trápení.
A básník tomu štěstí jméno dal
- krásné lidské pábení.

Pojď, projdem starobylá náměstí
v tom žárem sluncem poledním

Pojď schválně do všech kašen nám pro štěstí
hodit pár svých mincí posledních.

R

Pojď, půjdem spolu hledat démanty
z těch vzácných čistých lidských vět.

Pojď, slétnem spolu na Zem číst příběhy
lidí krásných **milujících** svět.

**Co doufají, co chtějí víc než jen stát,
těch co touží druhým teplo dát.**

(311)

MĚSÍCI (?) – zpívá: Karel Gott.

Už ledy zas tají, jaro procitá
a s ní stejná noc jak loni
sklenka na půl dopitá.

Zas mám okno dokořán
a měsíc na římse,
víno upíjím, noc se odvíjí,
čekám až ho oslovím.

Ó tak počkej chvíli, jsi měsíc bílý
tak jednou vezmi mě tam
měsíci tak si vymysli schůdky vzhůru ke hvězdám.

R : Já dám ti vína sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Jen chvíli, jen chvíli než se rozední
miliony oken září, miliony tónů zní.

Kam jen oči dohlédnou, vzhlížet dolů a snít
svět mít na dlani, čekat svítání, vidět usínat i bdít.

Ó tak vem mě tam kde se touláš sám,
řekni co ti to udělá.
Počkej chvíli jsi měsíc bílý
o kterém se mi zdá.

Já budu tiše stát dokud léty snad
moje přání neutišíš.

Já slyšel o ráji, ale teď mu chci být blíž.

Já říkám :

Počkej chvíli, jsi měsíc bílý
tak jednou vezmi mě tam.
Slyšíš, vždyť přeci měsíci tak si vymysli
schůdky ke hvězdám.

R

Já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Dám ti sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Dám ti sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

(312)

ŽÍT – zpívá: Karel Gott.

Žít, **zrození je lásky dar**
co však plodí zlost a svár ?
To sotva pochopím.

Žít, slovo s tíhou závaží
otázník - jak dál ? ... a žít ...

Kdy mocní zametou s touhle planetou ?

R : **Žít, děsí mě ten stálý mráz**
nadějí je láska v nás.
Láska v nás
ať píseň lásku v nás probudí.

Žít, na čem víc tu záleží ?
Co mi hlavou zní je : žít ...
Teď jen to jediné ...

Žít, vodu pít a dýchat vzduch
rybám v řekách splácet dluh
chci z tónů stavět most, zloby bylo dost.

R

Žít, písní **v lidech zlámat hráz,**
zbraní neonů je hlas.

Ať ten hlas
píseň lásku v nás probudí.

Láska v nás
Ať píseň lásku v nás probudí.

R

(313)

DUHOVÁ VÍLA – zpívá: Hana Zagorová, Petr Rezek, text: Pavel Žák, hudba: Karel Vágner.

Hana : Koukej, kapky se koulí
mám jich na dlani víc než ty.

Petr : Jsi paní vod ...

Hana : Já ptám se tě jsou-li
tvým dlaním mé kapky vhod.

Petr : Pokud se deště dotýká. Já ...

Hana : Vím že jsem hloupá ...

Petr : Chtěl jsem jen říct ...

Hana : Máš se mnou jen trápení

Petr : hmm .. ty přece víš ...

Hana : Jé, **duha** nám stoupá,

Oba : **Září, musíme blíž ...**

Petr : Jsme krásně promočení

Oba : Koukej, koukej, duhový sál.
Koukej, koukej, duhový bál.

Petr : A na tom bále chybí král.

Hana : Jsem duhová víla.

Petr : A co jsem já ?

Hana : V tvém pohledu slunce mám.

Petr : Už nesu mrak ..

Hana : Jsem růžově bílá.

Tančím, koukej se jak.

Petr : Pokud se tance dotýká ...

Hana : Můj rytíři vánků

Petr : Mám tasit meč ?

Hana : Máš ve dlani úděl náš.

Petr : hmm ... vrhnu se v seč.

Hana : Tvým hořícím spánkům **dávám duhovou stráž.**

Petr : Co voní po heřmánku.

Oba : R : **Stoupá, stoupá duhový sál.**

Houpá, houpá duhový bál.

Petr : Teď abych v pohádce hrál ...

Hana : Koukej duha se ztrácí.

Petr : To ustal déšť.

Hana : Mám po jednou z lásky strach.

Petr : To se ti zdá, vždyť zpívají ptáci.

Hana : Tak vezmi růži a najdi jí prám.

Petr : Ať vůni nepoztrácí.

Hana : Já jsem duhová víla.

Petr : A paní vod.

Hana : Mé oči jsou déšť a jas.

Petr : To všechno vím ...

Hana : Jsem růžově bílá.

Oba : **A všechno slunce i vláha je v nás.**

Petr : Jsi zkrátka moje milá ...

R

Petr : A zatím není to dál.

(314)

NAPLNO ŽIJ SVÉ DNY – zpívá: Karel Gott.

Čas běží dál, ať si říká co chce
závěje jsou spláchnuté v potoce
dříve než-li přání vánoční prohlídнем.

Jen okamžik trvá příležitost
jen jedenkrát velikou **šanci máš**
sáhnout na chvíli správnou.
Nenech ji odlítnout.

R : **Naplno žij a chyt' své dny**
jako když jsou to poslední.
Počítej stále s tím
že žádný tě víckrát nepotká.

Nespoléhej že příští den
bude ti příliš nakloněn.
Protože vyhrát smí
jen ten kdo bude hrát.

Říkám ti jed', když to správně cítíš.

Ted', právě ted' .

Víckrát už nechytíš stejně správný vítr
který ted' v zádech máš.

Čas plyne dál, ať se říká co chce.

Nač plánovat co v příštím roce snad přijde
když ti to vyjde mnohem dřív
vždyť na to máš.

R

R

Naplno žij a chyt' své dny
jako když jsou to poslední.
Počítej stále s tím
že žádný tě víckrát nepotká.

A pro ten každý další den
jen to co dneska dokážem
najdem i pozítří.
To půjde s námi dál.

(315)

ZPÁTKY DOMŮ – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek
a Miroslav Křížek, 1999.

Hřál, jak oheň tiše plál
a psal do tvých řádků.
Co cítíš, když křídla svá rozpínáš,
odlétáš, **co cítíš.**

Jít, na svých bedrech život nýst
přijímáš dobré i zlé.
Věci záhadné v rukách ti tajou
z vosku tisíc figurín, všichni tvý známí.

Táhne tě to domů, zpátky domů.

R : **Když máš křídla zlámaný
sám dobře víš, kde máš svůj práh.**
Jen když člověk má kam jít, má osud svůj
pro jednou zná své zázemí.

Sníš, když rodné hnízdo opouštíš,
pro štěstí vezmeš pár dávků.
Počítáš, kolik bylo pátků,
ještě méně jar a společnejch svátků.

Táhne tě to domů, zpátky domů.

R
R

Své zázemí.
Své zázemí.

(316)

UŽ TO VÍM – zpívá: Helena Vondráčková, Václav Neckář (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Oba : ááá

Helena : Já už to vím, já vím
vím už co to všechno znamená.
Už to vím já vím
proč jsem veselá a blažená.

Václav : Já už to vím, já vím
vím už co je láska jako trám.
Už to vím já vím
vím už jak je dobře že tě mám.

Oba : Pro nás modré z nebe padá.
Všechno se dnes může stát.

Helena : Mě se líbí mít tě ráda.

Václav : Mě se líbí mít tě rád.

Oba : Já už to vím, já vím,
vím už co je láska jako trám.
Už to vím já vím,
vím už jak je dobře že tě mám.

Oba : ááá

(317)

MALUJU A MILUJU – zpívá: Václav Neckář (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Dejte mi malíři barvy všech druhů
já budu do mraků malovat duhu.

Řekněte básníci jak se verš skládá.
Ona mne, ona mne asi má ráda.

Já nejsem ani Leonardo ani Michelangelo
paletu mám amatérsky chudou.

Ale když mne paní múza políbila na čelo
rozhod jsem se skoncovati z nudou.

Samým blahem jedním tahem srdce z lásky maluju
protože já, protože já, **protože já miluju.**

A maluju a miluju
a miluju a miluju
a maluju a maluju
a miluju a maluju.

Já neměl nikdy nadání mě nehýčkali uměny
z kreslení jsem vždycky míval pětky.
Ale dneska vlastní duši kreslím fresky na stěny
tabule mi slouží místo štětky.

Samým blahem jedním tahem srdce z lásky maluju

protože já, protože já, **protože já miluju.**

A miluju a maluju
a miluju a maluju.

(318)

LÍBEZNÁ – zpívá: Václav Neckář, Helena Vondráčková (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Václav : Znáám jednu starou zahradu,
kde hedvábná je tráva.
Má vrátka na pět západů
a mě se o ní zdává.

Tam žije krásná princezna má opálenou plet'.
Jen já vím jak je líbezná.
... tak neblázni a sed' ...

Nana nanana nanana nanana ááá

Helena : Nana nanana nanana nanana ááá

Oba : nana nananana áááá

Václav : V té zahradě je náhodou i studna s černou mříží
a stará vrba nad voudou co k hladině se vzhlíží.
Ten rybník s loďkou dřevěnou tu čeká na nás dva
tak pojď a hraj si s ozvěnou a zpívej to co já.

Nana nanana nanana nanana

Helena : Nana nanana nana nanana

Oba : Nanana nanana áááá
Láááááá

(319)

HONEY – zpívá: Hana Zagorová, český text: Hana Zagorová, hudba: Bobby Russell.

Když zazní píseň přístavů
noc dá si závoj na hlavu
a začne žít.

Než vyjdou slunce neonů
a rosa padne do zvonů
já musím jít.

Mám svoji šatnu zázraků
kam v doprovodu soumraku
já vejdu dál.

Tam každý sen se dohoní
a hvězda jede na koni,
pak začne bál.

Když Romeo tě obejmě
a puk si sedne vedle mě,
Lear ztratí řád.

Kde Hamlet hlavu do dlaní
a Otello zas přehání
svůj noční vpád.

A když tě světla uchopí
ten svět tě vbodne na kopí
tam kde jsi stál

je moje říše bezedná
když chceš, tak budu princezna
a ty můj král.

R : Ty Honey, teď musíš
pro lidi hrát.
Ty Honey se musíš
teď pro lidi smát.

A když pak potlesk utichá
a scéna teplem zadýchá
já musím stát.

Než reflektory vychladnou
chci chutnat chvíli záhadnou
tak častokrát.

Když hudba závěr dohraje
a poslední host z foyer
se vytratí.

Já zamknu šatnu z líčidly
a den co zmizel pod křídly
se nevrátí.

R

**Jednou si vyjdu z města ven
a udělám si krásný den
kdy budu chtít já.**

Vždyť vidět nikdo nemusí
že dám si stéblo do pusy
a budu snít ...

Když zazní píseň přístavů
noc dá si závoj na hlavu

a začne žít.

Než vyjdou slunce neonů
a rosa padne do zvonů
já musím jít.

R

(320)

KDE PAK TY PTÁČKU HNÍZDO MÁŠ – zpívá: Karel Gott, text: Zdeněk Borovec, hudba: Karel Svoboda (*pohádka „Tři oříšky pro popelku“*).

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš
skrýš a zázemí ?
Vždyť ještě léčky málo znáš,
málo zdá se mi.

R : Hej břízo bílá skloň se níž
Dej ptáčku náruč svou a skrýš

Já pak můžu jít
a v duši klid,
můžu pak mít.

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš,
kam dnes půjdeš spát ?
Až sníh a mráz dá loukám plášť
sám se začnu bát.

R

Já pak můžu jít
a v duši klid,
můžu pak mít.

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?
Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?
Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?

(321)

TAM KDE JE SRDCE – zpívá: Ivana Andrlová, Jan Čenský, text: Zdeněk Svěrák, hudba: Jaroslav Uhlíř (*pohádka „Princové jsou na draka“*).

Ivana : Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
Jestli to nebude láska ...

Jan : Najednou pláčeš, pláčeš a tak se ptám : co je ti ?
Ivana : Já sama nevím, je to však příjemné dojetí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
Jestli to nebude láska ...

Oba : **Klíčí láska** tiše stůjme
Klíčí klíčí, opakujme :

Sbor : **Klíčí láska** tiše stůjme
klíčí klíčí, ať se ujme ...

Oba : Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...

Sbor : R : **Slunce nám svítí a déšť nás hladí.**
Přejte nám lidi, máme se rádi.
Slunce nám svítí a déšť nás hladí.
Přejte nám lidi, budem se brát.

R
R

(322)
KEĎ PRÍDE LÁSKA – zpívá: Barbara.

Keď láska príde k tebe
tak ju skús vážne brať.

Keď láska príde k tebe
tak ju nenechaj vonku stát'.

Keď láska príde k tebe
tak jej skús šancu dať.

Možno sa ešte vráti
možno sa v diaľke stratí.

Keď príde láska
všetko môže byť krásne
ako v mojich dávnych snoch.

Keď príde láska
možno nechce básne
možno čaká len na nás dvoch.

Keď príde láska tak ti dáva
návod ako môžeš ma nájsť
v tejto veľkej hmle

falošných túžob.

V tejto veľkej hmle
prázdnych slov.

Ked' príde láska ...

R : Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

Ja stále verím, že vojdeš do brány.

Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

Nech sa splní moj sen dávny.

Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

A ja naplním tvoje dni láskou.

Tak ma nenechaj stáť
Tak ma nenechaj stáť

Ja ti dám všetko čo mám

Ked' príde láska
ty sa brániš
no ja viem že zvädzaš boj.

**Ked' príde láska
pod'me ju chrániť
a stratí sa nepokoj.**

**Ked' príde láska
chce len málo
ale dáva o veľa viac.**

Tento krásny súboj má len víťazov,
kde je láska, tam nikto neprehrá.

Ked' príde láska ...

R

**Ked' láska príde k tebe
tak ju skús vážne brať.**

**Ked' láska príde k tebe
tak ju nenechaj vonku stáť ...**

Toto je jen malá část z toho, co bylo od **Stvořitele Prvotního** a Vesmírných přátel přes různé pozemšťany z řad umělců nám, lidem planety Země, předáno za účelem **duchovní pomoci** nám. Je to mnoho nejrůznějších impulsů (i když to je jen asi 5 % z toho všeho co tu na planetě máme) přes různá díla – **FILMY, POHÁDKY, PÍSNĚ, KNIHY** – které **dostává KAŽDÝ člověk od narození, aby VYCÍTIL**, že toto není skutečný, pravý život a jeho pravé prostředí, a aby měl díky tomu **příležitost ZAČÍT MĚNIT SVOJE MYŠLENÍ A CHOVÁNÍ. POSTUPNĚ TAK PŘETRANSFORMOVÁVAT ZLA A LŽI** ve svých genech na větší a větší míru **LÁSKY A DOBER** A VRÁTIT SE DOMŮ, DO PRAVÉHO STVOŘENÍ ...

To, zda to někdo udělá či neudělá, je každého **svobodná vůle a volba**, avšak **se všemi důsledky které to má a bude mít. Každý se směřuje do těch kterých podmínek v závislosti na jeho VIBRACÍCH**, v souladu s **Kosmickými – energetickými – zákony**, podle kterých všechno, vždy a všude 100 % funguje.

Přes tyto díla je nám **ODHALENA** větší či menší měrou **PRAVDA O SOUČASNÉ POZICI A SITUACI LIDÍ. STEJNĚ TAK I JEDINÁ MOŽNOST ŘEŠENÍ A VYSSVOBOZENÍ Z OVLÁDACÍHO LOUTKOVÉHO STAVU – PRAVOU ČISTOU LÁSKOU.**

Tyto díla jsou mj. také **výsledkem zvládnutých zkoušek** vícero lidí, kteří přes tlaky druhé strany odolali a díky nim jsou nyní nám, v této době, k dispozici. Tito lidé z řad umělců, ale i **prostých lidí** (žili skromným nenápadným **životem v Lásce** a ukazovali takto příkladně dalším cestu), **tvorili 1.vlnu Světloonošů**, kteří přicházeli v průběhu celého minulého století a plnili si tímto svoje poslání. Šlo o to, aby **vnesli a rozšířili ENERGII LÁSKY** do prostoru planety Země, a to i takto konkrétně, materiálně **A PŘIPRAVILI TÍM PODMÍNKY PRO 2. vlnu bytostí s posláním Světelným z PRAVÉHO STVOŘENÍ**, která nyní již plní další, závěrečné úkoly své **Světelné** pro tuto rozhodující dobu, dobu **PŘECHODU DO VYŠŠÍCH DIMENZÍ.**

Vše je tvorba **milovaného Stvořitele Prvotního všeho a všech**, Jeho přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, který má vše pod kontrolou a dává lidem ještě trochu času, **aby se NYNÍ vysvobodili a VRÁTILI SE DOMŮ, DO PRAVÉHO STVOŘENÍ**, ještě před závěrečnou, definitivní eliminací negativního stavu.

VŠECHNY DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ PODROBNÉ INFORMACE o tom, jak zlepšit kvalitu života a žít v **Lásce** a harmonii s celým Stvořením a jak dodržovat duchovní – Kosmické zákony; o příčinách očistných procesů planety Země; o nebezpečí zneužití informačních technologií a blížící se čipové totalitě; o kontaktech s Vesmírnými lidmi plných Lásky a dobra a jejich pomoci nám – spojení s Vesmírnými národy; jak se dostat z pasti negativního stavu a vrátit se k pravé přirozenosti lidského života ?

Toto vše a mnohem víc – **6000 STRAN TEXTŮ** informací z 50 knih a přes **2000 OBRÁZKŮ** a novinových článků – je k dispozici volně na internetových adresách:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.cosmic-people.com

MILUJTE A MĚJTE SE RÁDI

ŽIJTE V LÁSCE A DOBRU

LÁSKA JE PODSTATOU

Přes 7000 stran a 5000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

www.anjos-ceu.eu

www.angeli-raja.eu

IVO A. BENDA

